

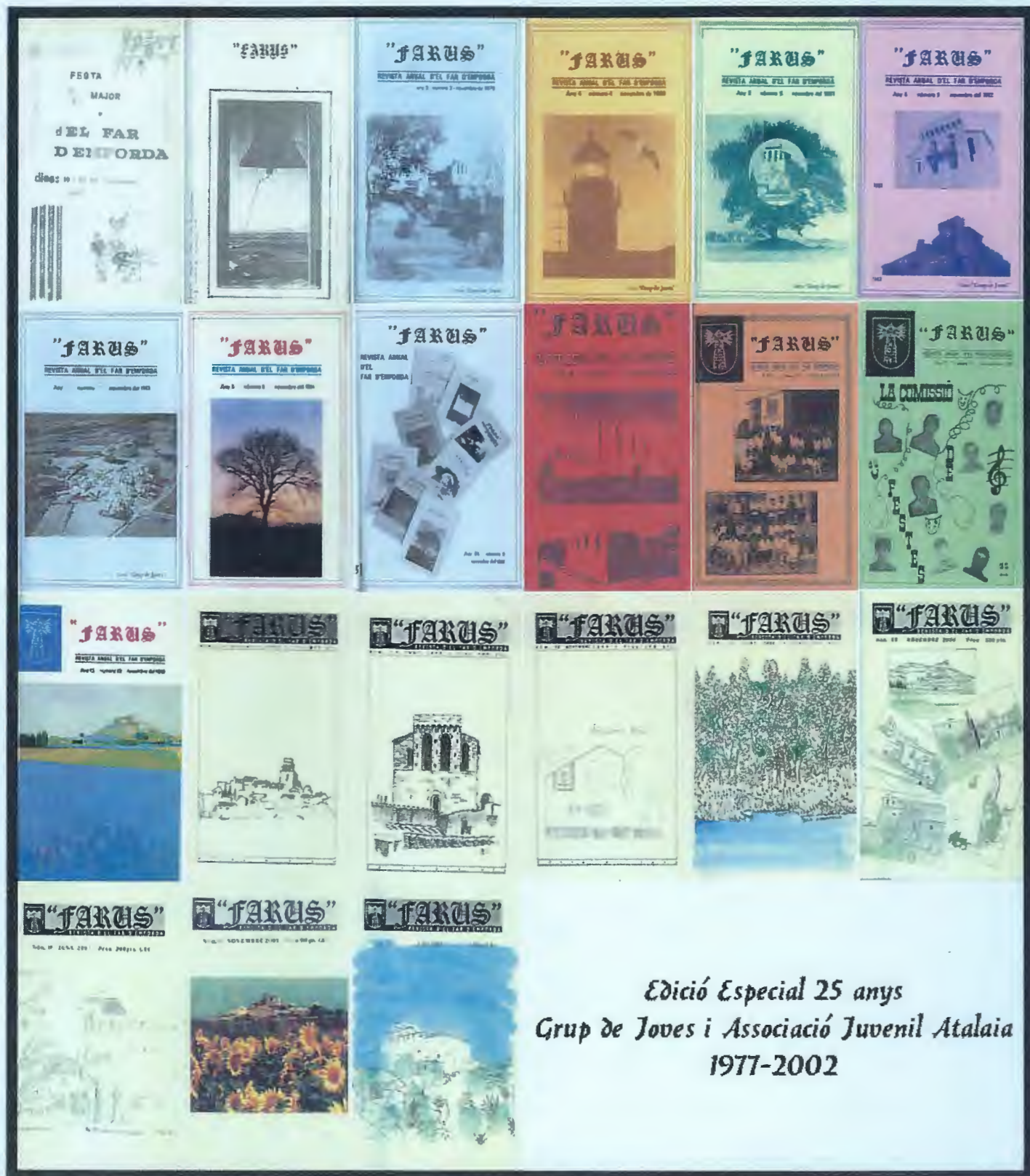
"FARUS"

REVISTA D'EL FAR D'EMPORDÀ

Num. 22

Novembre 2002

Preu 2€

Edició Especial 25 anys
Grup de Joves i Associació Juvenil Atalaia
1977-2002

Credi Cotxe

Compri's el cotxe que desitja

Caixa de Girona

www.caixagirona.es

"FARUS"

Redactors

Anna Bardera
Esther Bartolomé
Cristina Bayés
Sara Bayés
Josep Maria Bernils
Emili Casademont
Miquel Coll
Fina Company
Jordi Company
Josep Maria Company
Silvia Company
Lourdes Ferrés
Alfons Gumbau
Judith Jofre
Esther Jofre
Rosa Maria Moret
Esther Palomeras
Mossèn Jaume Pratdesaba
Jordi Reixach
Amau Sirvent
Xènia Semis
Rafel Santos
Teresa Teixidor

I a més ...

L'Escola
L'Ajuntament
La Comissió de Festes

Portada

Grup de Joves - ATALAIA

Contraportada

Trobada 25 anys Grup de Joves
6/10/02 Sta. Maria del Collell

Imprimeix

Copisteria Esteve

Edita

Associació Juvenil ATALAIA

Col·labora

Diputació de Girona

La Festa Major de Sant Martí ha arribat, igual que el fred, les xerrades a la vora del foc, les castanyes ... però aquest any és una mica més especial per a nosaltres, els joves. Justament se celebren 25 anys de la formació del "Grup de Joves".

Com que varen ser els iniciadors, una mena de "mestres" per a nosaltres, l'Associació Juvenil ATALAIA, hem volgut dedicar una part prou important d'aquest número de la revista a parlar sobre la feina feta d'aquest darrer quart de segle. S'ha recordat tot el que varen fer, s'ha fet crítica constructiva de perquè varen deixar d'actuar, s'ha plantejat el nostre futur com a Associació Juvenil...

Cal dir que els membres de l'antic Grup de Joves ens han ajudat molt, diguem que han aportat la seva experiència, han col·laborat sense pensar-s'ho. Però també és important remarcar que tots els que ara hi treballem en nom de l'ATALAIA no hem escatimat esforços, hem intentat fer una revista que faci sentir orgullosos als que varen iniciar l'any 1977 aquest projecte.

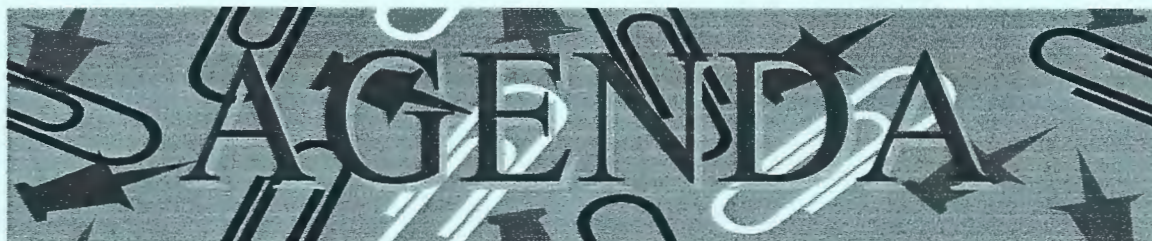
Sempre intentem fer la feina com cal, complementant els actes principals que organitza la Comissió de Festes, procurant que cada vegada la festa major de El Far d'Empordà tingui més protagonisme a la comarca però, sobretot, fent que tots vosaltres en gaudiu, perquè principalment es fa per a vosaltres, els seus habitants.

Bona Festa Major !!!

La Junta Directiva de l'ATALAIA.

SUMARI

Agenda	1
Agenda 1977-2002	2-4
Entrevistes	5-11
Temps per estimar	12
Programa de la Festa Major i Estat de Comptes	13-15
El nostre riu Manol	17
La pàgina de l'Escola	18-23
Petits detalls, grans il·lusions	25
Grup de Joves, registre de socis	26
Associació Juvenil ATALAIA, membres	27
No tots els somnis acaben bé	28-29
Grup de Joves: parlem-ne amb els fundadors	30-33
Moviments Demogràfics	33
Aprendre a aprendre	35
Un accident de trànsit sobre dues rodes	36-37
Evolució del FARUS i la premsa comarcal	38-39
Els patrocinadors del FARUS	40-41
Prenent un cafè	42-43
Benvolguda ATALAIA	44
FARUS i els joves del Far d'Empordà	46-47
L'Ajuntament Informa	48
Una "petita" visió de la trobada al Col·lell	49
El Far d'Empordà, nom que portem ara gràcies també a n'en Jepet Jofre	50-51
Poesia anònima	51
La meua veritat	53
Per què estic a l'Associació Juvenil ATALAIA?	54
Fotos GRUP DE JOVES i ATALAIA	55
La premsa local està de moda	56-57
El butlletí informatiu "TALAIA"	58
Mirar enrera, mirar endavant	59
Nostàlgia d'un temps passat	60-63
Homes que deixen petjada	63
Acudits polítics	65
El Far't de riure	66-67
Receptes de cuina	68-71
Cuina de Festa Major	72-73
Redactors i Col·laboradors del FARUS 1977-2002	74

Amb la Festa Major de Sant Martí arriba la nova edició de la Revista FARUS, publicada per Associació Juvenil Atalaia. Però aquest any és molt diferent. Celebrem 25 anys de la primera agrupació de joves del nostre poble, el Grup de Joves, i també la primera publicació de FARUS, la que duia el número 1. Han passat moltes coses en aquest quart de segle però us faré un resume del que ha passat en els últims 6 mesos, com és habitual.

El primer cap de setmana del mes de Juny la Comissió de Festes va organitzar la Festa Major d'estiu del nostre poble. Destacarem la Festa de la Gent Gran però, justament abans del dinar, també destacarem un homenatge molt especial. L'Ajuntament va inaugurar la Plaça Genís Subirós i Roura, que va venir acompanyada d'uns discurssets i d'un aperitiu per a tothom.

Durant els mesos de Juliol, Agost i Setembre s'ha organitzat el Casal d'Estiu, que tant bé va a la mainada del poble perquè poden fer moltíssimes activitats i no aburrir-se. Les monitores eren l'Anna, la Montse, l'Anna i la Teresa. Hi havia més de 30 nens. La Festa de Cloenda, que es va celebrar el 31 d'Agost i va ser tot un èxit.

El dia 6 d'octubre, justament per a celebrar aquests 25 anys dels que us parlava, es va organitzar un dinar al Santuari de Santa Maria del Collell, a Banyoles. Hi varen assistir un centenar de persones i es varen projectar fotos, videos i, per la tarda, l'Àngel Daban va entrenir als més petits.

Sara Bayés Quer.

AGENDA 1977-2002

19 i 20/11/77	FESTA MAJOR
Edició de la primera revista local	
Jocs de cucanya i curses de sacs	
I Concurs de pintura	
Exposició de pintures i fotografies	
Concurs de tir al plat	
Sardanes i ball	Orquestra RIVERS
Elecció de la pubilla	Mari López Romero
Novembre-desembre/1977	
Campanya de canvi del topònim del poble "Alfar" per "El Far d'Empordà"	
Campanya retolació en català dels carrers del poble i de l'Oliva	
24/12/77	NADAL
Els Pastorets, a l'escola	
I concurs de pessebres	
primavera 1978	
Adequació del local de la biblioteca	
Instal·lació de dos focus d'il·luminació a l'església	
23-4-78	
Excursió a peu a Sant Aniol d'Aguja	
25-6-78	I FESTA POPULAR D'ESTIU
Inauguració de la biblioteca	
Homenatge a la vellesa	
Edició del primer butlletí informatiu	
Festival infantil de cançons i poemes	
Concurs de redacció infantil sobre "La Vellesa"	
Gimcana de jocs variats	
Documental "Viatge al Far d'Empordà"	
18 i 19/11/78	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.2	
Concurs de dibuix infantil	
Gimcana "Índis i Negres"	
Partit de futbol Casats-Grup de Joves	
Animació infantil	ANGEL DABAN
Sardanes i ball	Orquestra RIVERS
elecció de la pubilla	Teresa Teixidor Planas
Cercavila de capgrossos i majorettes	Majorettes de St.Miquel de Fluvià
Havaneres	Grup ROSES CANTA
Traca de focs d'artifici	
NADAL/78 i REIS/79	
Els Pastorets, a l'església	
Quina, a les escoles	
II Concurs de pessebres	
Cavalcada de Reis	
18/3/79	AUDIOVISUAL
Projecció de pel·lícules i diapositives del poble i de les activitats del Grup de Joves	
17 i 18/6/1979	II FESTA D'ESTIU
Homenatge a la mainada	
Sardanes i ball al cobert de Can Caló	Cobla-orquestra GIRONA
I comunió folklòrica a l'església	
I Trial del Far, a "les margeneres"	
I Volta ciclista al terme del Far	
Xocolatada de germanor	

Festival de cançó catalana	M.Rosa Font
	"Els amics de Vilopriu"
	"Pop Devis"
29/7/1979	
Excursió en autocar al santuari del Far i al pantà de Susqueda	
11/9/79	LA DIADA
Missa al campanar	
10 i 11/11/79	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.3	
concurs de dibuix infantil	
gimcana infantil "Quo Vadis?"	
Partit de futbol entre casats i solters	
Exposició de dibuixos i treballs manuals	
Exposició "Eines de l'antiga pagesia empordanesa", a la rectoria	
Festival infantil	ANGEL DABAN
sardanes i ball	Orquestra RIVERS
elecció de la Pubilla 1979	Concepció Reyes
Desfilada de carrosses, capgrossos i majorettes	Majorettes de St.Miquel de Fluvià
Concurs de cuineres sobre "la millor paella"	
Cantada d'havaneres i "cremat"	Els Pescadors de l'Escala
Traca de focs d'artifici	
30/11/79	GRUP DE JOVES
Aprovació dels Estatuts del Grup de Joves	
Elecció de la primera Junta directiva	Francesc Carbonell Buxeda, primer president
NADAL/79 i REIS/80	
Edició del TALAIA núm.1	
Festival de cançons i poemes nadalencs	
Quina	
III concurs de pessebres	
cavalcada de Reis	
20/4/80	
Excursió al Montseny i a St.Miquel del Fai	
3/5/80	Fires de Santa Creu - Fígueras
Participació amb la carrossa "La sirena del Far"	
19 i 20/7/80	III FESTA D'ESTIU
Edició del TALAIA núm.2	
Sardanes i ball	Orquestra GIRONA
I concurs de tractoristes	
II volta ciclista infantil al terme	
15 i 16/11/80	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.4	
Concurs de dibuix infantil	
Jocs de cucanya	
Partit de futbol entre casats i solters	
Festival infantil	TONI GIMENEZ
Sardanes i ball	Orquestra RIVERS
Elecció de la Pubilla i l'Hereu	Lourdes Roviras Pagès i Josep Oliva Grau
Desfilada de capgrossos, carrosses i majorettes	Majorettes de St.Miquel de Fluvià
traca de focs d'artifici	

NADAL/80 i REIS/81	
Quina	
Concurs de pessebres	
Cavalcada de Reis	
Edició de TALAIA núm.3	
18 i 19/7/81	FESTA POPULAR D'ESTIU
Partit de futbol Vila Sacra-El Far	
Balls populars i vuitcentistes	Orquestrina del TURURUT BONA AIGUA, de Rocabruna
Homenatge a la Vellesa	Grup Folkloric de Castelló d'Empúries
obra teatral de la mainada	
cursa atlètica infantil pel terme	
sardanes i ball	Orquestra RIVERS
14 i 15/11/81	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.5	
gimcana infantil	
Partit de futbol casats-solters	
Espectacle infantil "Bufa, bufa, la tramuntana estamufa"	Grup d'animació QUITXALLA
Competició d'estirada de corda	
Ball	Conjunt LOS PICCOLOS
elecció de la Pubilla i l'Hereu 1981-82	M.Isabel Moradell Tetilla i Miquel Carbonell Malé
Partit de futbol Siurana-El Far	
Teatre infantil	
Sardanes i ball	Orquestra RIVERS
Traca	
17 i 18/7/82	FESTA D'ESTIU
Edició del TALAIA núm.5	
Concurs de tir al plat	
Partit de futbol femení casades-solteres	
Partit de futbol La Casera-Cistella	
Ball	conjunt FARISTOL
II concurs de tractoristes	
Cantada d'havaneres	Grup ALBA, de La Bisbal
13 i 14/11/82	FESTA MAJOR
Futbol-show entre nois i noies	
Partit de futbol entre casats i solters	
Ball	conjunt SOL IXENT
elecció de la Pubilla i l'Hereu	Brígida Ortega González i Jordi Reixach Tell
Sardanes	Cobla BAIX EMPORDÀ
Vermut de germanor	
Festival infantil	Animador "NOE"
Xocolatada de fi de festa	
23 i 24/7/1983	FESTA D'ESTIU
Edició del TALAIA núm.6	
Homenatge a la pubilla de la província de Girona, Marisa Moradell	
concert de música catalana, al pati de Can Manac	Orquestra SELVATANA
Recepció de les pubilles de Catalunya	
Sardanes i ball	Orquestra SELVATANA
Concurs de tir al plat	
Representació teatral infantil	
12 i 13/11/83	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.7	
sardanes i ball	Orquestra MAXIMS
elecció de la Pubilla i l'Hereu	Judith Jofre Company i Pere Valent Carbonell

NADAL i REIS 1983-84	
Edició del TALAIA núm.7	
Quines	
Sopar de cap d'any	
Cavalcada de Reis	
10 i 11/11/1984	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.8	
Futbol sala	
Ball	Conjunt FOXTROT
Elecció de la Pubilla i l'Hereu	Llúcia Saurí Comaleras i Francesc Carbonell Malé
Sardanes i ball	Cobla-Orquestra BAND-7
9 i 10/11/85	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.9	
Ball	conjunt EL TREN DE LA COSTA
Sardanes i ball	Orquestra MARIMBA
elecció de la Pubilla i l'Hereu	Neus Clos Quintana i Quim Jofre Company
8 i 9/11/86	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.10	
Cursa estudiantil de cross	
Sardanes i ball	Orquestra MARIMBA
Elecció de la Pubilla i l'Hereu	Olga Pagès Mallof i Albert Casanovas Descamps
7 i 8/11/87	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.11	
Ball	conjunt DRAC MÀGIC
monòleg	
sardanes i ball	Orquestra MARIMBA
elecció de la Pubilla i l'Hereu	Laura Casanovas Descamps i Jaume Amall Figueras
octubre-desembre/87	
organització d'un grup de teatre	
curset d'ensenyament de sardanes	
NADAL/87 i REIS/88	
Quines	
Sopar de fi d'any	
19/2/88	CARNESTOLTES
ball de disfresses	conjunt EL TREN DE LA COSTA
21/3/88	
Constitució de la COMISSIÓ DE FESTES	
11 i 12/11/88	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.12	
ball	conjunt TUTTI FRUTTI
concert de música catalana	Orquestra AMOGA
sardanes i ball	Orquestra AMOGA
elecció de la Pubilla i l'Hereu	Fina Trulls Pujol i Joan Jofre Company
NADAL/88 i REIS/89	
Quines	
Sopar de cap d'any	
Els Reis	
febrer 1989	CARNESTOLES
Ball de disfresses	conjunt "CINC CLAUS"
11 i 12/11/89	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.13	
Concert de música, sardanes i ball	Orquestra AMOGA
elecció de la Pubilla i l'Hereu	
Espectacle infantil	

Concurs de pintura	
Sardanes i ball	Orquestra MARIMBA
Entre 1990 i 1998 la COMISSIÓ DE FESTES va seguir organitzant les quines per Nadal, la Festa d'Estiu i la Festa Major, i altres actes festius.	
estiu 1998	CONSTITUCIÓ DE L'ASSOCIACIÓ JUVENIL ATALAIA
Casal d'estiu, excursions, acampada	
14 i 15/11/98	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.14	
Jocs de cucanya	
concert, sardanes i ball de nit	Orquestra MARINA
NADAL/98 i REIS/99	
Els Pastorets del Ferrer Magi	
hivern/99	classes setmanals d'aeròbic
5 i 6/6/99	FESTA D'ESTIU
edició del FARUS núm.15	
marxa a peu pels camins del poble	
concert, sardanes i ball	Orquestra MARIMBA
dinar d'homenatge a la gent gran	
19 i 20/6/99	
exhibició d'aeròbic	
espectacle infantil	centre d'esplai Gatzara
juliol i agost	
Casal d'estiu i festa de cienda 28/8	
22/10/99	
teatre "Ni amb tu ni sense tu"	companyia DDT Teatre
24/10/99	
desfilada de models infantils per la mainada del casal, patrocinada per la botiga "Kids"	
6 i 7/11/99	FESTA MAJOR
edició del FARUS núm.16	
jocs infantils	
concert, sardanes i ball	Orquestra EMPORIUM
concurs de coques i pastissos	
exposició de labors	
NADAL/99 i REIS/2000	
Quines	
Sopar de fi d'any	
I Pessebre vivent	
Cavalcada de Reis	
hivern/2000	classes setmanals d'aeròbic
5/3/2000	CARNESTOLTES
xocolatada, ball de disfresses i pallasos	Companyia LA LLUNA
19/4/2000	
gimcana infantil "La Comunicació"	
5/5/2000	
teatre "Jesucristo Superestar"	grup de teatre Zum-Zum, de La Salle
3 i 4/6/2000	FESTA D'ESTIU
edició del FARUS núm.17	
marxa a peu pels camins del poble	
concert, sardanes i ball	orquestra COSTA BRAVA
dinar d'homenatge a la gent gran	
17/6/2000	exhibició d'aeròbic
estiu/2000	
Casal d'estiu i festa de cloenda 26 d'agost	

10,11 i 12/11/2000	FESTA MAJOR
edició del FARUS núm.18	
teatre "Dos pillets que es porten l'oli"	Cia."Grup de Màscares" de Girona
espectacle infantil	Companyia LA LLUNA
Concert, sardanes i ball	Orquestra SELVATANA
II Concurs de coques i pastissos	
Sardanes i ball	Orquestra BLANES
exposició "L'escola d'abans"	
NADAL/2000 i REIS/2001	
Quines	
Sopar i ball de fi d'any	
Cavalcada de Reis	
hivern/2001	
classes setmanals d'aeròbic	
4/3/2001	CARNESTOLTES
ball i xocolatada	
30/3/2001	
teatre "El petit príncep"	Cia.SLAMM, de La Salle
11/4/2001	
gimcana infantil "Juguem amb els països del món"	
30/4/2001	tarda de contes
narració de contes de Nadal	
representació de "La moto del Pare Noel"	
2 i 3/6/2001	FESTA D'ESTIU
Edició del FARUS núm.19	
marxa a peu pels camins del poble	
concert, sardanes i ball	Orquestra SELVATANA
Dinar d'homenatge a la gent gran	
6/7/2001	exhibició d'aeròbic
13/7/2001	
teatre: "El Doctor Guillem"	Cia."L'olla dels maiquiets"
estiu 2001	Casal d'estiu
9,10 i 11/11/2001	FESTA MAJOR
Edició del FARUS núm.20	
teatre "Amor a segona vista"	Cia."Grup màscares de Girona"
Espectacle infantil	grup "Pica Picarol"
Concert, sardanes i ball	Orquestra ROSALEDA
exposició d'eines antigues	
NADAL 2001 i REIS/2002	
Quines i Casal de Nadal	
actuació infantil	Jordi Tonietti
17/2/2002	CARNESTOLTES
Xocolatada i ball	grup "Quina Xerínola"
27/3/2002	
gimcana infantil "Comprem amb euros"	
31/5, 1 i 2/6/2002	FESTA D'ESTIU
teatre "No és mai tard...!"	Agrupació "Amics del Teatre", de Banyoles
marxa a peu pels camins del poble	
concert, sardanes i ball	Orquestra MARIMBA
Dinar d'homenatge a la gent gran	

Totes aquestes activitats, i d'altres que ens poden haver passat per alt, han estat organitzades pel GRUP DE JOVES, l'Associació Juvenil ATALAIA, per la COMISSIÓ DE FESTES i per l'Ajuntament d'El Far.
Jm.Company

Aprofitant la commemoració del vint-i-cinquè aniversari del Grup de Joves hem seleccionat una mostra representativa del grup –tots hagués estat impossible- per tal de recordar aquells anys. A tots ells els hi hem fet les mateixes preguntes, com ara quina etapa varen ser-hi, si els va semblar positiu, aprenentatges que els va suposar, de quins projectes se senten més orgullosos i de quins no tant, consells per l'Atalaia... Aquí teniu els resultats:

En Josep M. Company i Juliol té quaranta-vuit anys, està separat, és pare de dues noies i treballa com a administratiu a Figueres on també resideix.

"Vaig formar part del Grup de Joves de l'any 1977 al 1983 com a etapa activa. Del 1977 al 1979 vaig assumir un paper de lideratge en l'etapa organitzativa i d'estructuració del grup. Amb l'aprovació dels estatuts, constitució d'una junta directiva i elecció d'un president (Francesc Carbonell Buxeda), el 30/9/1979, vaig passar a un segon terme i a concentrar-me més en la direcció de la revista Farus, fins que vaig tenir el relleu de la Judith Jofre l'any 1984. A partir d'aleshores, he mantingut el contacte a distància, per diferents circumstàncies personals, familiars i professionals, amb alguna participació esporàdica.

La situació del poble de El Far en aquells moments crec que tots coincidim a qualificar-lo com a "poble mort". Feia dos anys que ja no es celebrava ni la festa major. Hi havia una bona fornada de jovent, potencialment activa (uns 16 ó 17 que estaven en l'edat òptima de 16 a 18 anys). Era una ocasió immillorable per implicar-los en una tasca col·lectiva, sociocultural i cívica, en benefici del poble i d'ells mateixos. Només calia canalitzar tot aquest potencial cap un objectiu, i així va ser.

Recordo l'ambient, l'entusiasme i les grans esperances dipositades per tots nosaltres en les primeres eleccions democràtiques, com si tot formés part d'aquest impuls cap el present-futur, arraconant el passat.

Formar part del grup, personalment, em va enriquir molt. Va ser una experiència molt positiva, de la qual vaig aprendre i rebre moltes coses, i una oportunitat irrepetible per proposar moltes idees que tenia al magí, aportant una mica d'experiència i racionalitat que mancava als jovent.

Tots els projectes tenien molta importància, però indubtablement el que em fa sentir més orgullós és la revista Farus, perquè encara té una vida vigorosa, ha arribat a un nivell altíssim i crec que té el futur assegurat.

La primera decepció o fracàs, si en podem dir així, va ser el projecte de la biblioteca local. Havíem aconseguit una bona dotació de llibres i havíem acondicionat el local. Havíem establert uns torns de jovent i horaris d'obertura, n'havíem fet divulgació, però no va tenir èxit, perquè la gent no llegeix, ni a poble ni a ciutat. Els mitjans audiovisuals tenen un poder d'atracció massa gran, irresistible, diria jo, i ens treuen moltes hores de lectura, de conversa, de tertúlia, d'esperit crític i tenen una influència massa gran en la formació de la personalitat a la seva mida.

Durant aquells anys vaig aprendre moltes coses, algunes de les quals m'han servit molt en la meua vida professional i en altres experiències associatives, a les quals segueixo vinculat. Vaig aprendre a planificar, a fer contactes, em vaig introduir en la premsa comarcal, i vaig conèixer molta gent amb la qual segueixo tenint molt bona relació. M'he adonat que hi ha un gran paral·lelisme entre l'inici del Grup de Joves i la "refundació" sota el nom d'Associació Juvenil "ATALAIA".

Em fa molt goig veure el dinamisme que porteu, la il·lusió que transmeteu i la qualitat de la tasca que esteu fent. En totes les associacions hi ha etapes, alts i baixos, moments d'eufòria i de crisi. És molt important que hi hagi una renovació de persones, que el jovent s'impliqui i prengui responsabilitats, per anar prenent el relleu als més veterans. L'equip perfecte és aquell on s'escolta i es respecta l'opinió de tothom, on n'hi ha un que decideix, un líder, elements joves que aporten idees fresques, i elements ja bregats, que aporten la seva experiència contrastada, de cara a l'aplicació pràctica.

Només em queda felicitar-vos i encoratjar-vos per seguir fent aquesta tasca tan noble i lloable de treballar per al poble i per a la gent."

En Ricard Arnall té quaranta-set anys, està casat, té un noi i una noia és electrotècnic i viu i treballa a Vilabertran.

"Vaig formar part del Grup de Joves des dels seus inicis, a l'any 1977 fins l'any 1980 aproximadament que és quan em vaig casar i vaig marxar de El Far. Al juny de 1977, tot just acabat el servei militar em varen proposar per fer de president però llavors jo ja començava a muntar un taller propi i vaig decidir que havia de ser algú altre. El grup ja s'havia reunit i començàvem a treballar pel poble. De totes maneres, ja els anys 1973-74 i 75 un grupet format per en Josep Pascual, en Francesc Carbonell, en Francesc Moret i jo ens havíem cuidat de llogar l'orquestra per la festa major, és a dir, quan encara no s'havia constituït el grup.

Recordo l'època prèvia al grup, que intentàvem iniciar tot un seguit de projectes i activitats pel poble. Preparàvem les festes majors com millor podíem, penjant quatre banderetes, escombrant aquella sala, muntant l'escenari... Quan ja hi va haver el Grup de Joves format vaig col·laborar-hi sempre, malgrat els compromisos i la feina personal.

Jo crec que va ser positiu formar part del grup, simplement perquè crec que el poble de El Far s'ho mereix. Potser del que em sentia més orgullós era de veure com gairebé tot el poble s'implicava en les activitats. El fet de tenir-hi el fill, el nét o algun familiar dins del grup feia que la resta s'hi sentís vinculat. Preparaves la castanyada, els partits de futbol... i hi assistia molta gent. El fet d'haver muntat el grup, d'haver mogut el poble que fins aleshores havia estat parat en tots sentits, va ser molt satisfactori. Un dels nostres objectius principals era aconseguir un local per poguer-nos reunir i dur a terme les activitats culturals i lúdiques que projectàvem. Fins que no es va estrenar la sala, totes les activitats comportaven molta feina com per exemple muntar els escenaris, moltes vegades a fora amb fred i desconveniències. Aquesta va ser, sens dubte, una de les nostres prioritats

Una de les coses que vaig aprendre va ser respectar les opinions d'un gran grup. Quan ets un o dos, tot i que et sembli que ho fas molt bé, sempre et pots equivocar i és més difícil rectificar. Quan formes part d'un grup nombrós agafes una idea més global. Evidentment, sempre hi haurà uns capdavaners però el resultat final representa més a la majoria del grup.

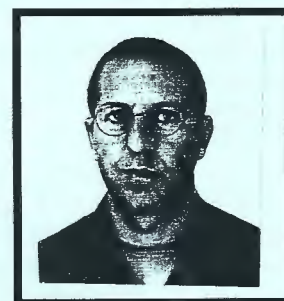
Si hagués de donar un consell a l'Atalaia els diria que no s'ho deixin perdre, que intentin mantenir una continuïtat. Ja se sap que no sempre es pot organitzar tot, però val la pena treballar pel poble, perquè El Far s'ho mereix. Tot i que el nostre poble ja es troba enlairat, les activitats culturals l'enalteixen encara més".

En Josep Coll i Hospital és l'actual tinent alcalde de l'ajuntament. Té quaranta-dos anys, viu en parella i té un nen. Fa de ramader i tot i que té la residència a Sta. Eulàlia, la major part del temps és al Far.

"Vaig formar part del Grup de Joves de l'any 1977 fins al 1987, primer com a tresorer i després com a president. Vull remarcar, però, que els càrrecs tenen poca importància. Recordo aquells anys de molta il·lusió i ganes de fer coses. Ens pensàvem que podíem canviar i millorar-ho tot. Estava gairebé tot per fer. Teníem eufòria, inquietuts i esperança, en part per l'edat que teníem i també per la situació social, política i cultural d'aquella època.

Personalment crec que va ser positiu formar part del grup perquè vaig conèixer molt millor els joves del Far, de la meua generació principalment.

Potser el que em fa fer sentir més orgullós va ser la creació de la revista, la represa i continuïtat de la festa major, la gran varietat dels actes que s'organitzaven, la iniciació de la festa de la gent gran, i, sobretot, l'aplegament de gran quantitat de jovent del poble. A part d'això, m'hagués agradat incloure a tots els joves del Far. Una gran part no es varen sentir atrets per l'entitat o no vàrem saber engrescar-los.

El que menys satisfacció em va produir fou l'actitud d'algun membre o membres del grup. Però en el vint-i-cinc aniversari, crec que no és el moment d'esmentar els aspectes negatius i menys, personalitzar-los. És difícil donar consells als membres de l'Atalaia. Jo els diria treball, imaginació, constància i que escoltin tots els consells —com ara aquest— però que facin la seva."

La Teresa Teixidor i Planas té quaranta-un anys, en aquests moments està casada, té una filla, fa de mestra a Castelló d'Empúries i viu a El Far.

"Crec que vaig formar part del Grup de Joves des de la seva constitució, encara que no puc recordar amb precisió les dates. Era membre de l'agrupació.

Recordo aquells anys amb il·lusió, crec que formar el grup de joves va ser molt important per nosaltres i el poble. En general es respirava un ambient on es compartien reptes i objectius col·lectius encara que els membres eren molt diferents. En aquella època el poble no era massa diferent, però potser estàvem més acostumats de petits a fer vida al poble i consolidàvem grups d'amics. Existia com ara la comissió de festes i els joves van proposar-se treballar en camps poc tocats i això era important.

Penso que va ser positiu a nivell individual per l'enriquiment que comporta compartir objectius col·lectius i també a nivell de poble perquè el grup va potenciar la realització de moltes activitats enriquidores: revista, reis i carrosses, biblioteca i recollida de llibres,...

Del que em sento més orgullosa és de l'edició de la revista i aconseguir un lloc on fer les reunions. Hi hauria d'haver molt més implicació dels joves en la vida del poble, de fet les causes de que això no sigui possible són varies i potser ara pesa molt el fet de que la majoria fan la vida fora, però abans de vegades costava delegar i hi ha l'etern problema de connectar generacions molt diferents que de vegades és un obstacle.

D'altra banda, penso que de vegades es confiava poc en les noves idees referides a organitzar o provar coses noves tant en dies festius com en altres ocasions. Costava fer espectacles pels nens, fer venir grups per joves, fer teatre, ... sempre costa fer coses noves pel risc que comporta. Al final hi va haver moltes males interpretacions sobre la gestió econòmica que van originar tensions importants

Vaig aprendre que la implicació dels joves en la vida del poble és un factor que dinamitza la vida del municipi i el rejuveneix. Així mateix és la garantia de continuïtat per mantenir el poble viu com l'escola o ara la guarderia.

Suposo que a l'Atalaia els diria que treballin amb entusiasme i que sàpiguen afrontar la crítica de forma constructiva i mai negativa. Que es mostrin oberts i dialogants però que no deixin el caire reivindicatiu i crític que ens caracteritzava".

La Fina Farraró té trenta-nou anys, està casada, té un noi i una noia i viu i treballa com a administrativa d'una escola a Figueres.

"Vaig formar part del Grup de Joves de l'any 1977 fins el 1983 aproximadament. No vaig tenir cap càrrec, simplement col·laborava amb les tasques que podia.

Aquells anys els recordo amb tendresa i molta il·lusió ja que, per una adolescent com jo, era molt important que gent més gran comptessin amb mi per fer un grup i col·laborar en les diverses activitats que entre tots anàvem organitzant i pensant què podíem fer en un poble que fins aleshores havia estat adormit.

Crec que va ser molt positiu formar-ne part. Ens vàrem aportar mútuament experiències personals i ens vàrem conèixer tots molt més degut a les situacions viscudes i a les trobades setmanals que fèiem.

El primer projecte que em va fer sentir orgullosa va ser de demostrar la capacitat i l'entusiasme que vàrem tenir en aquells moments per organitzar un Grup de Joves, tot i disposar de pocs recursos. Si concretament més recordo les festes més animades, aconseguir a poc a poc una biblioteca, que a les Fires i Festes de Figueres es llegís el nom de El Far en una cassosa... Un dels fets més rellevants va ser la publicació de la revista Farus que volia reflexar el sentir i les vivències del poble en aquells moments i que la fèiem entre tots. D'altra banda, potser en aquell temps ens hagués agradat tenir més recursos i més autonomia a l'hora de decidir i organitzar coses i activitats, però sobretot el que m'hagués agradat era un centre cívic com l'actual.

A través del grup vaig aprendre que un poble és quelcom més que un grup de gent que viuen a pocs metres de distància uns dels altres, que amb il·lusió, ganes i constància es poden fer moltes coses i

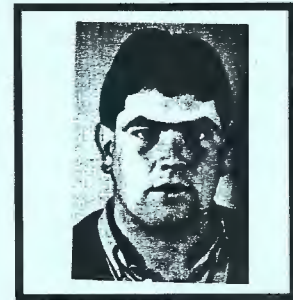
el més important és que l'amistat i el companyerisme s'aprenen amb la convivència i el diàleg. A l'Atalaia els diria que sempre us acompanyi la il·lusió i l'entusiasme per fer millorar el poble de El Far."

En Francesc Carbonell i Malé té trenta-vuit anys, està casat, té una nena, fa de pagès i viu a El Far.

"Vaig formar part del Grup de Joves de l'any 1979 al 1984 aproximadament. Eren anys d'entusiasme perquè el poble participava de les moltes activitats que organitzaven des del Grup de Joves. Hi havia moltes ganes de treballar pel poble i havia nascut un esperit de complicitat entre la majoria dels seus habitants.

Personalment crec que va ser molt positiu formar-ne part perquè, per aquesta via, es va aconseguir crear un cert sentit de germanor a través dels actes que s'organitzaven. Vaig aprendre a valorar més l'amistat i el treball en equip. Durant els anys que jo en vaig formar part no vàrem iniciar cap projecte nou però vam treballar per intentar mantenir el llegat que ens havien deixat els nostres predecessors. Potser el que menys satisfacció em va produir fou el no poder participar en el Grup de Joves per motius personals - servei militar, feina... - tant com m'hauria agradat.

A l'Atalaia els diria que no defalleixin davant les adversitats que els puguin sorgir i que continuïn treballant com fins ara. Ho fan molt bé!"

La Marta Ferres i Pagès té trenta-vuit anys, està casada, té un nen, treballa com a administrativa a Figueres i viu a El Far.

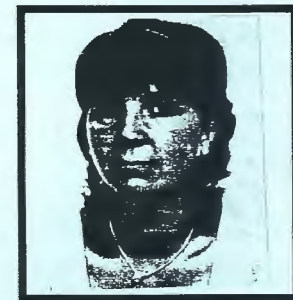
"Vaig començar a formar part de l'associació l'any 1979, però la meua participació va esser com el curs del riu Gualandria, que apareix i desapareix. Quan vaig començar a formar-hi part ja feia tres anys de l'inici de l'associació, els fundadors eren un grup consolidat que sabia molt bé el que volia i amb molts projectes que encara no havien dut a terme, - per tant - els que començàvem érem molt joves i col·laboràvem amb el que ens proposaven.

La situació del poble era molt precària en tots els sentits - en infraestructures, activitats socioculturals, diners per fer coses, ... - , però l'ambient que es respirava era molt agradable, vist amb perspectiva ho recordo com una època molt bona.

Sempre és positiu fer activitats amb un grup d'amics. Vàrem tenir la sort d'estar amb gent més gran que sabien fer-se escoltar, tenien amenitat, i per tant, vaig aprendre-hi molt. Sobretot a compartir idees, a treballar en conjunt i moltes coses més, i sens dubte, a estimar El Far d'Empordà

Penso que tots els projectes aconseguits pel grup de joves em fan sentir orgullosa, dels que he participat i dels que no, perquè qualsevol cosa que es fa per alegrar i millorar un lloc o unes persones és bo. El que més greu em va saber va ser la desaparició de l'associació amb tot el que això comporta.

No es fàcil donar consells, com tampoc ho és treballar per els demés i amb diversitat de persones, per això penso que a l'Atalaia els diria que s'ha de tenir molta paciència, molta il·lusió, que no us desenciseu i espero que continueu molts anys".

La Marissa Moradell i Tetilla té trenta-set anys, està casada, té dos nens, treballa com a administrativa a Girona i viu a Vilabertran.

"Aproximadament vaig formar part del Grup de Joves des de l'any 1983 fins a la seva dissolució. Jo crec que va ser positiu. I tant que sí! Vàrem passar molt bones estones treballant tots junts per organitzar actes, festes, la revista Farus... I en definitiva érem un grup de bons companys. De fet, vaig aprendre-hi moltes coses com ara preparar les coses conjuntament, prèviament debatudes en les reunions que es feien el cap de setmana, les ganes de treballar de tothom, de fer-ho bé només per la satisfacció de la feina ben feta..."

Totes aquestes varen ser algunes de les experiències positives que jo recordo d'aquell temps. Potser el que menys satisfacció em va produir o més bé, el que em va saber més greu fou la dissolució del Grup de Joves.

A l'Atalaia, primer de tot, els voldria felicitar per la tasca que estan duent a terme i només els diria que continuïn així. Molts ànims i endavant!"

La Lourdes Ferres i Pagès té trenta-sis anys, està casada i viu i treballa a Figueres, tot i que com ella diu té un peu a Figueres i un a El Far.

"Vaig formar part del Grup de Joves de l'any 1977 al 1989. Bàsicament col·laborava amb les tasques que proposaven i, sobretot, a mantenir viva la revista Farus. Recordo aquells anys com molt agradables i divertits. Eren anys de molta alegria i il·lusió perquè es feien activitats noves pel poble i amb gent de diferents idees i inquietuts.

El grup era un punt de trobada de tots els nois i noies del poble. Va ser molt positiu perquè durant els primers anys aprenies dels fundadors i en els darrers perquè lluitaves per mantenir vives les activitats. Vaig aprendre-hi molt, perquè era molt jove i, a més, era el primer grup del qual formava part.

Potser del projecte que em sento més orgullosa és de la revista Farus, que vàrem intentar publicar-la fins el darrer moment. També cal destacar que donava satisfacció de veure que tot el poble participava i disfrutava, tant petits, com joves, com grans. M'hagués agradat anar mantinguent i augmentant el caliu que ens havien deixat els fundadors. El que em va saber més greu va ser veure que l'espelma s'anava apagant i no podíem fer res per impedir-ho. Érem massa pocs.

Als actuals membres de l'Atalaia els diria que intentin mantenir-ho molts anys i que vagin deixant relleus perquè hi ha molta feina a fer. Us desitjo una forta empenta i moltes ganes."

La Judith Jofre i Company té trenta-cinc anys, està casada, té tres nens i viu a Cassà de la Selva on treballa d'enginyer tècnic agrícola.

"Vaig formar part del Grup de Joves des de l'any 19782 aproximadament fins a la seva dissolució. No recordo si tenia càrrec però en tot cas, vaig portar la direcció del Farus.

Recordo aquells anys com a molt macos. De fet, eren la nostra adolescència i el Grup de Joves era el nostre "escape". Esperàvem les reunions dels divendres amb candaletes ja que, a part de la feina que hi fèiem, també servien per preparar els caps de setmana. El poble estava força endarrerit amb els serveis més bàsics, però això tampoc ens molestava massa; nosaltres estàvem més per les festes que per les necessitats.

Jo crec que va ser molt positiu formar part del grup. Si no l'haguéssim tingut... què hauríem fet a l'hora de divertir-nos i fer colla? Era el nostre punt de trobada.

Del projecte que em vaig sentir més orgullosa va ser, indubtablement, la construcció de la sala, llàstima que el grup no fos l'organitzador de les festes un cop hi va haver la sala nova.

Durant el temps que en vaig formar part vaig aprendre-hi el que ara en diem voluntariat i fets com el companyerisme o l'altruisme.

Quan a l'Atalaia, penso que no es poden donar consells a aquests nivells. Són situacions en les que t'hi has de trobar, però vaja, que hi posin il·lusió en tot el que projectin. La fe mou muntanyes."

L'Esther Jofre i Company té trenta-quatre anys, està casada, té un nen i una nena, es dedica a portar el negoci familiar i fer de mestressa de casa i viu a El Far.

"Vaig formar part del Grup de Joves des de l'any 1982-83 fins a la seva dissolució. Ara col·laboro amb l'Atalaia però no en formo part. No vaig tenir cap càrrec. M'agrada que el líder sigui un altre, prefereixo que em manin la feina. Podríem dir que era de les formigues obreres que treballàvem, cosa que m'omple només de recordar-ho.

Quan va formar-se el Grup de Joves jo devia tenir uns nou o deu anys. Recordo les festes molt divertides. Ells varen portar el lleure al nostre poble. No havíem participat mai en una gimcana i, encara ara mirant les fotos, sembla que em trobo allà! Veig el meu germà Joan sobre un tauló amb l'àvia, les llàgrimes em venen als ulls i m'omple de bons records i sentiments... Tot això deu voler dir que recordo aquells anys com una etapa molt bonica i que va durar molt de temps. Dels altres moviments que feia el poble, en canvi, potser no els apreciàvem tant; érem canalla.

L'associacionisme és un valor que m'encanta i que no s'hauria de perdre. El fet de trobar-se diferent gent, de diferents comunitats i educacions, saber-se respectar, treballar i divertir-se conjuntament és molt bonic. Quan jo formava part del grup era precisament això. Esperàvem els divendres al vespre per anar a reunió i, una cosa molt important, als joves no ens calia sortir del poble per trobar-nos. Vaig poguer tastar i viure experiències que fora del grup m'haguessin passat per alt. L'adolescència va ser més diversa i de la diversitat es fan les persones. Quan em pregunten per la meua joventut m'agrada dir que formava part del Grup de Joves del meu poble.

No vull parlar de projectes en concret. Jo estic orgullosa d'haver-ne format part, del que vàrem fer i de participar en tot. Em sento orgullosa dels seus fundadors i en recordo uns quants amb especial afecte, entre ells en Pere Valent, en Josep Oliva, en Josep Teixidor, en Josep Mª Company, en Josep i la Teresa Coll, la Marta Ferres, la Fina Farraró...

D'altra banda, m'hagués agradat que entre el Grup de Joves i l'Atalaia no hi hagués hagut un buit de tants anys. No vàrem saber seguir sense aquells joves a qui admiràvem o bé ens vàrem desanimar abans d'hora sense veure que una mica més avall pujava una generació per la que valia la pena treballar. Sortosament el temps ho ha arreglat.

A l'Atalaia els diria que lluitin, que es reuneixin sovint, que no és temps perdut. Que els nens els admiren i que en un futur se sentiran tan orgullosos com jo d'haver-ne format part. Que els més grans sàpiguin engrascar als més joves però que no els facin tota la feina. Que són molt útils. Són el nostre present!"

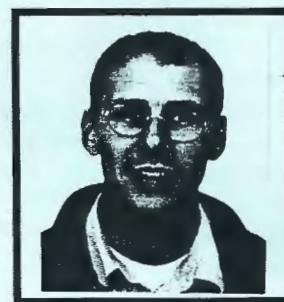
En Quim Jofre i Company té trenta-tres anys, està casat i és pare d'una nena. Viu i treballa a Figueres on fa de tècnic de subestacions elèctriques.

"Vaig formar part del Grup de Joves de l'any 1985 al 1990 sense exercir cap càrrec específic.

En aquells moments el poble estava estancat. L'únic projecte que hi havia era la construcció del nou local social en el que hi havien posades moltes il·lusions. Recordo aquella etapa molt feliç.

Jo crec que va ser molt positiu formar-ne part, perquè ens permetia estar en contacte amb tot el jovent del poble. Potser del que em sento més orgullós és de l'organització de les festes del poble i el que menys satisfacció em va produir va ser de la dissolució del grup. Hi va haver uns quants anys sense Grup de Joves.

Si hagués de donar un consell a l'Atalaia els diria que treballin amb il·lusió i que procurin engrascar a la gent més jove a continuar el grup."

La Sara Bayés i Quer té vint-i-cinc anys, està soltera, treballa com a empleada de banca a Camallera i viu a El Far. Actualment, i des de l'agost d'enguany, és la presidenta de l'Atalaia.

"Formo part de l'Atalaia des de la seva constitució el juliol de l'any 1998 i fins a l'actualitat. En la primera etapa – fins el juliol del present any – vaig ser la secretària i actualment en sóc la presidenta.

L'Atalaia va sorgir amb la idea de fer coses diferents, orientades al jovent del poble, majoritàriament. Existia la comissió de festes que organitzava les mateixes activitats any rere any i volíem reprendre activitats que ja s'havien fet i fer-ne de noves.

De totes maneres entre el Grup de Joves i l'Atalaia hi ha diferències. El Grup de Joves va ser l'únic grup de persones que organitzaven activitats pel poble. Nosaltres, l'Atalaia, som un grup més que pretén fer activitats paral·leles a les que ja es fan a nivell de comissió. Formar part de l'entitat et permet fer coses pel teu poble i els seus habitants. Si col·labores també hi pots dir la teua. Si no fas res pel poble tampoc tens "dret" a criticar el que fan els altres.

Un dels projectes dels quals em sento més orgullosa són de les activitats destinades a la mainada que fem per Nadal, ja que, fins ara, estaven una mica oblidats. Potser m'hagués agradat poguer continuar el concurs de coques. Tù ho organitzes amb moltes ganes però al final et canses d'"obligar" a la gent a fer coques per Sant Martí.

Veig el futur de l'Atalaia incert. M'agradaria pensar que els que pugen tinguessin les mateixes ganes de fer coses quan nosaltres no hi siguem. Als que encara no en formen part els diria que tampoc es fan tantes coses durant l'any. No és tan sacrificat com sembla, però que sí és molt gratificant veure que el que fas agrada i pot ser molt divertit".

Si us n'adoneu, el cent per cent dels entrevistats coincideix a afirmar que va ser positiu o és positiu formar part del grup. Gairebé tots els records són bons i subratllen que val la pena treballar pel poble. El consell més repetit per l'Atalaia és que no es defalleixi i que es continuï la tasca. A tots ells moltes gràcies!!

Rosa Mª Moret i Guillaumet

Ràdio Vila-Sacra

Emissora Municipal

107 FM

La més Musical!

Tel.: 972 51 12 68 - Fax: 972 50 02 66

TEMPS PER ESTIMAR

Flors van naixent
al voltant de la taula
cridoria d'infants
tenen la paraula.

Al gest dur dels pares
discrepem els avis
perquè som rectors
quan ells són vicaris.

Només amb amor
s'eduquen els vicis
només amb el temps
es llimen capricis.

Juventut i seny
no hi és tot a l'hora
doneu-los la mà
o no els deixeu fora.

No tantes joguines
més temps i valors
que la vida buida
mor amb les dissorts.

Si eduquem els fills
formarem persones
amb virtuts capdals
que les faran bones.

Res no és absolut
sols els records queden
quan ens anem fent grans
tan sols els anys pesen.

Se'ns arruga el front
de vida viscuda
surten cabells blancs
és palla batuda.

La llàgrima ens cau
al gest de tendresa
que ens amara el cor
amb tanta bellesa.

Avis que com Jo ,
l'amor no te mida
veient créixer els nets
se'ns omple la vida.

SALUTACIÓ

Hola amics:

Aquest any hem vist com el poble anava poc a poc creixent i millorant el seu aspecte, s'han creat nous espais verds, places, zones d'esplai i esportives, urbanitzacions, és a dir d'alguna manera s'ha millorat en benestar i en nombre d'habitants, en definitiva hem anat creixent, i així ens agradaria que la participació en els actes de la festa fos cada vegada més complerta per part de tots.

També voldríem fer esment a que enguany fa 25 anys de la formació del grup de joves, grup que any rera any ha participat activament en la bona marxa de les festes i actes que s'han anat celebrant.

Així doncs i com diu la dita: "Com més serem més riurem", disposem-nos a celebrar la nostra festa de Sant Martí, festa que constarà dels actes que us exposarem a continuació.

La festa serà els dies 9 i 10 de Novembre i com és costum la setmana abans passarem a cobrar les quotes que seran de 10 € per les persones de 16 a 64 anys i de 5 € pels majors de 65.

Us hi esperem !!

COMISSIÓ DE FESTES.

Hola Amigos:

Este año hemos visto como el pueblo iba poco a poco creciendo y mejorando su aspecto, se han creado nuevas zonas verdes, plazas, zonas de descanso y deportivas, urbanizaciones, es decir de alguna manera se ha mejorado en bien estar y en numero de habitantes, en definitiva se ha ido creciendo, y así es como nos gustaría que la participación en los actos de la fiesta fuese cada vez mas completa por parte de todos.

También quisiéramos comentar que este año es el 25 aniversario de la formación del grupo de jóvenes, grupo que año tras año ha participado activamente en la buena marcha de las fiestas y actos que se han celebrado.

Así pues y como dice el refrán: "Cuantos mas seremos mas nos reiremos", dispongámonos a celebrar nuestra fiesta de Sant Martí, fiesta que constará de los actos que a continuación exponremos.

La fiesta será los días 9 y 10 de Noviembre y como es costumbre la semana anterior pasaremos a cobrar las cuotas que serán de 10 € para las personas de 16 a 64 años y de 5 € para los mayores de 65.

Os esperamos !!

COMISSIÓ DE FESTES.

FESTA D'ESTIU 2002

INGRESSOS

QUOTES VEINS	1,980.00	329,444
PUBLICITAT	630.00	104,823
DINARS	3,439.00	572,201
BAR CENTRE CIVIC	300.00	49,916
OSIRIS	90.00	14,975
CADIRES	506.00	84,191
TOTAL INGRESSOS	6,945.00	1,155,551

DESPESES

ORQUESTRA MARIMBA	6,310.00	1,049,896
RANXERS	1,838.60	305,917
GROS MERCAT	1,230.05	204,663
PASTISSERIA EMPORDANESA	294.00	48,917
CA L'HOSTALERA	129.58	21,560
ENCIAMS	60.50	10,066
BEGUDES MUSICS	92.00	15,308
FLORS I PLANTES ESTAM	80.00	13,311
IMPRENTA X2A 2001	175.00	29,118
EMILIANNA-AERONFIX	15.04	2,502
TABAC LA CAMPINYA	76.50	12,729
EMILIANNA CARTOLINA	9.00	1,497
DROGUERIA BERTA	2.70	449
DIN A 12	20.15	3,353
CARN BRASA	152.09	25,306
TOTAL DESPESES	10,485.21	1,744,592
DIFERENCIA	-3,540.21	-589,041
SALDO ANTERIOR BBVA	9,913.11	1,649,403
DEFICIT FESTA ESTIU	-3,540.21	-589,041
SALDO FINAL BBVA	6,372.90	1,060,361

SANT MARTÍ 2002

PROGRAMA D'ACTES

DIVENDRES DIA 8

VESPRE: A les 10, al Centre Cívic podrem gaudir d'una estona divertida amb l'obra de teatre: "FAN CLUB", representada per:

Companyia professional TEATRE DE L'ECLIPSI

DISSABTE DIA 9

MATI: A les 11, Al Centre Cívic, espectacle d'animació infantil:

"PELS MÉS MENUTS" a càrrec de la Companyia professional

PAIS DE XAUXA.

TARDA: A les 4, a la zona esportiva dos interessants partits de futbol, un masculí i l'altre femení, casats contra solters.

A 2/4 de 7, al Centre Cívic extraordinari CONCERT de Festa Major

NIT: A 2/4 de 12, ANIMAT BALL.

DIUMENGE DIA 10

MATI: A les 12, OFICI SOLEMNE amb acompanyament d'Orquestra

Tot seguit SARDANES a la Plaça Major.

TARDA: A les 5, al Centre Cívic SARDANES I BALL DE FI DE FESTA

Tots els actes seran amenitzats per la Cobla Orquestra:

ROSALEDA

Exposició fotogràfica:

El Far d'Empordà: Vint-i-cinc anys d'història a través del jovent (1977-2002).

Durant els actes de la Festa Major es vendran revistes i samarretes commemoratives dels 25 anys del Grup de Joves i Atalaia

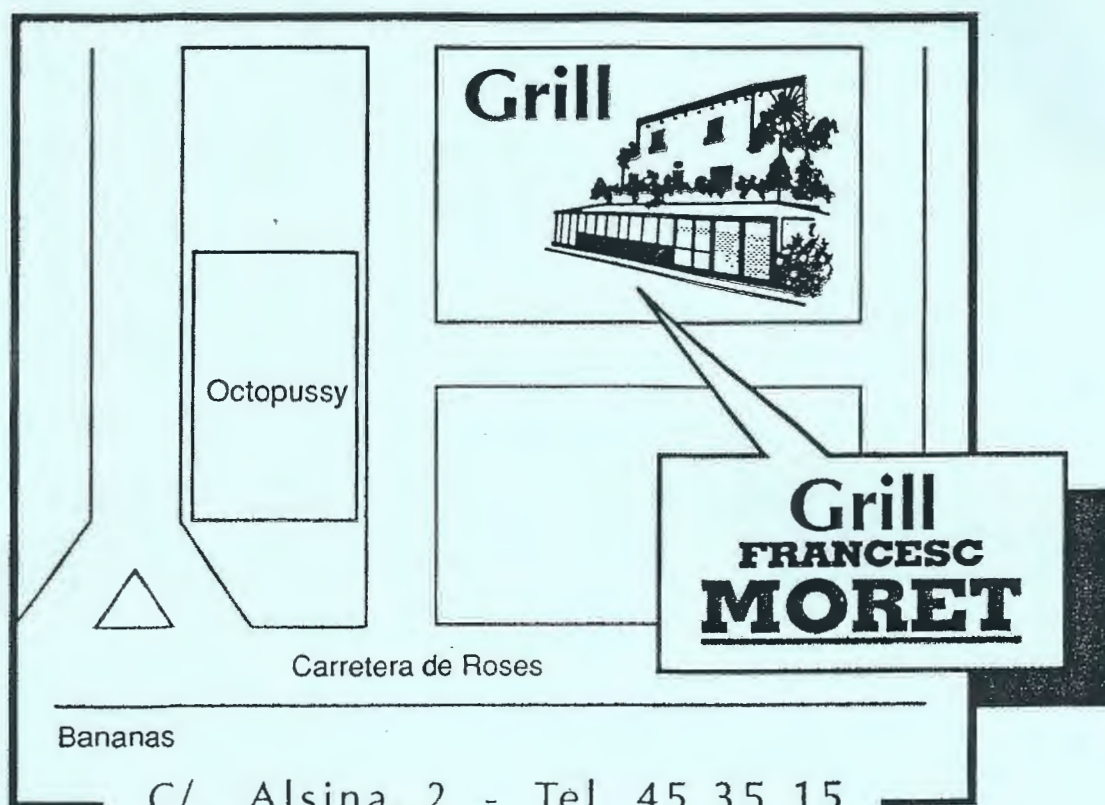

OBRES PIRINAIQUES, S.L.

**C/ Port Lligat, portal 1º 1º
17600 FIGUERES**

TEL. 972 50 27 16 - FAX. 972 67 41 97

**ESPECIALITAT EN CARNS A LA BRASA
OBERT FINS LA MATINADA**

C/. Alsina, 2 - Tel. 45 35 15

EMPURIABRAVA

EL NOSTRE RIU MANOL

"Vaig contemplar llargament com lliscava el riu que formava part del nostre patrimoni, que configurava profundament el nostre petit món. Vaig pensar que no seriem com som sense aquest riu i que a les seves vores s'hi trobava tot allò que teixia la nostra vida quotidiana."

Narcís-Jordi Aragó

En un moment com aquest, en el que ens proposem commemorar el 25è aniversari del "Grup de Joves" i la consolidació de la revista "Farus", hem cregut oportú, parlar d'un element, que discretament, ens ha acompanyat al llarg de tots aquests anys: es tracta del nostre riu Manol, l'afluent més important de la Muga i l'únic que li arriba per la dreta. Neix prop de Lliurona, a la Tossa d'Espinau (1.089m) i acaba al Passadís de Vilanova de la Muga. Durant el seu recorregut (d'uns 40 quilòmetres), la seva conca abasta unes 15.000 Ha. que suposen el 12% de l'Alt Empordà, i passa pels municipis d'Albanyà, Cabanelles, Lladó, Navata, Vilanant, Avinyonet de Puigventós, Vilafant, Ordis, Borrassà, Pontós, Santa Llogaia d'Àlguema, Figueres, Llers, Terrades, Cistella, El Far, Vila-Sacra i Vilanova de la Muga.

L'origen del seu nom no és gaire clar: mentre alguns pensen que deriva del mot *Manare* (que vol dir rajar), d'altres opinen que prové de la paraula *Amnolus* (que vol dir riuuet).

En tot cas, es tracta d'un exemple claríssim de riu mediterrani que es caracteritza per les fortes secades que pateix a l'estiu i les abundoses crescudes (les conegudes Manolades) en èpoques de pluges. I és precisament durant aquestes fortes crescudes, que per a molts, s'evidencia la presència del riu: el riu hi és, el riu existeix!

Actualment, per a una gran part de la població és molt fàcil viure d'esquena al riu. Que lluny que queden aquells anys en els que les aigües del Manol s'utilitzaven per fer bugada, per rentar-hi les menuderies de la matança del porc, per llençar-hi l'enfila i pescar barbs i bagres per sopar, per moure molins de gra i d'arròs, per refrescar-s'hi les caloroses tardes d'estiu, per abeurar el bestiar, per...

Llavors era un altre temps, sense piscines, ni rentadores, ni maquinària que hi extreia àrids indiscriminadament...

En un clima com el nostre, un espai amb aigües permanents com el riu Manol (que té gorgues que no arriben a eixugar-se mai) és d'una gran importància a l'hora de contribuir a la biodiversitat de flora i fauna. Al mateix temps, aquestes zones més humides situades enmig dels camps de conreu i dels boscos perennifolis, doten el paisatge d'una paleta cromàtica de colors tendres i colors místics que s'alternen en el temps, tot seguint el pas de les estacions. Així doncs, aquest riu discret, que només es fa veure quan creix desmesuradament presenta, durant tot l'any, valors paisatgístics, estètics, botànics, faunístics, històrics, pedagògics i de lleure, que val la pena tenir en compte i potenciar, de cara a mantenir i protegir, aquests petits vestigis de natura que l'asfalt encara no ha aconseguit enterrar, eternament.

Jordi Company i Esther Palomeras

EXPOSICIÓ DE MANOLADES:

Després de com ens va impressionar l'última "manolada", l'Associació d'Amics del Manol i Palol Sabaldòria ha trobat oportú fer una exposició de fotografies que ens mostrin aquestes crescudes torrencials al llarg dels anys. Es per aquest motiu que demanem a tota la gent que tingui entre mans material d'aquest tipus, que ens el faci arribar. Les fotografies es podran entregar o enviar a l'Ajuntament de Vilafant (Plaça de l'Ajuntament, 1-17740 Vilafant) fins el dia 30 de novembre. En cas de tenir dificultats per fer-les arribar, un membre de l'Associació us les vindrà a buscar a casa. Només cal que truqueu al telèfon: 667534548, que romandrà obert tots els matins (de dilluns a divendres) de 10h a 13h. Cada fotografia ha de portar el nom, cognoms i telèfon del propietari per tal que li pugui ser retornada, així com, el lloc i el moment del succés.

LA PÀGINA DE L'ESCOLA

LA CLASSE DELS PETITS SOM: ANNA (P-3), MARTÍ (P-3), EVA (P-3),
MIREIA (P-3), ERIC (P-3), ARNAU (P-4), ORIOL (P-4), MARIA (P-4),
SERGI (P-4), PEDRO (P-4)

JA TENIM ESCOLA NOVA !!

L' ESCOLA NOVA ÉS MOLT MACA. ÉS GRAN. ÉS ALTA, TÉ 2 PISOS. HI HA MÉS NENS ADALT I A BAIX.

A LA PORTA D' ENTRADA HI HA DIBUIXOS: UN ÀNEC, UN PEIX, DOS FLORS, ... DESPRÉS HI HA LA NOSTRA CLASSE. ÉS MOLT MACA PERQUÈ TÉ PISSARRA, TÉ PUZZLES, TÉ CALAIXOS, TÉ CUINETA, TÉ JOCS, TÉ PINTURES, UNA CATIFA...

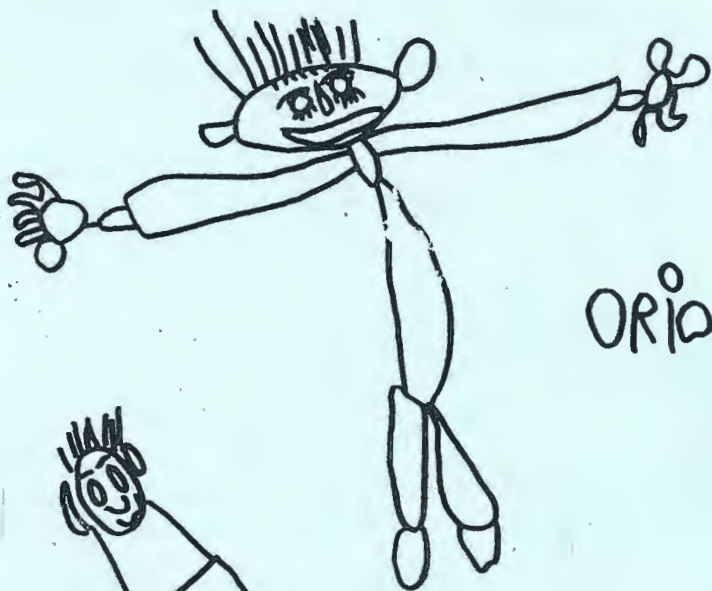
A MI M'AGRADA JUGAR A TRENS (Eric)

A MI M'AGRADEN ELS LLUMS PERQUÈ S' APAGUEN I S' ENGEGUEN (Arnau)

A MI M'AGRADA LA PORTA PINTADA DE COLOR BLAU (Eva).

ORIOL

MIREIA

MARTÍ

MOLT FER PUZZLES (Mireia-Martí)

MI M'AGRADA EL GROC, COM EL CALAIX (Anna)

A MI M'AGRADA LA PISTA PERQUÈ PUC JUGAR A FUTBOL (Oriol)

PEDRO

SERGI

ANNA

MARIA

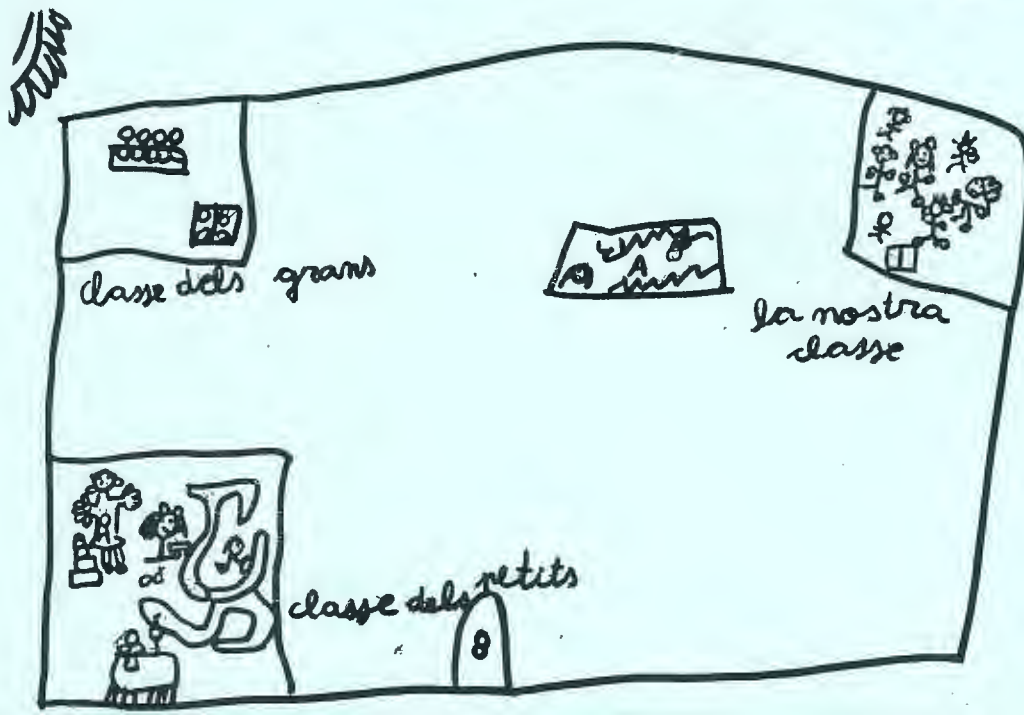
TENIM UN SORRAL I JUGUEM AMB PALES I GALLEDES (Maria)

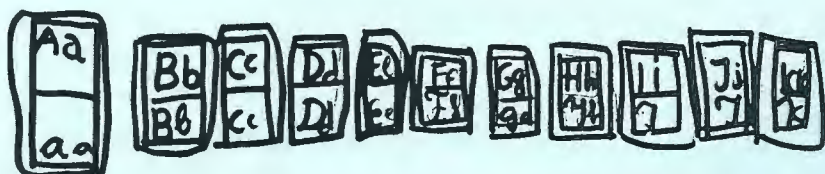
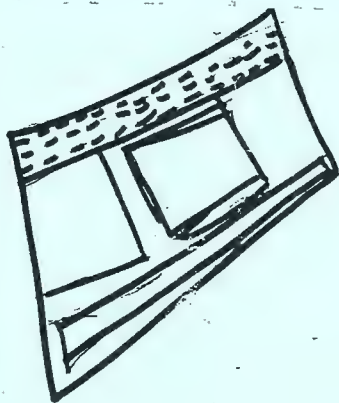
I TENIM RODES PER JUGAR (Pedro)

M'AGRADA JUGAR AMB LES PALES AMB TOTS ELS NENS (Sergi)

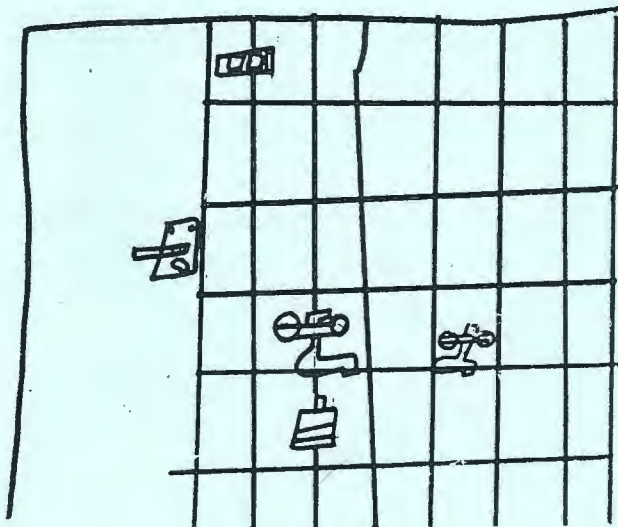
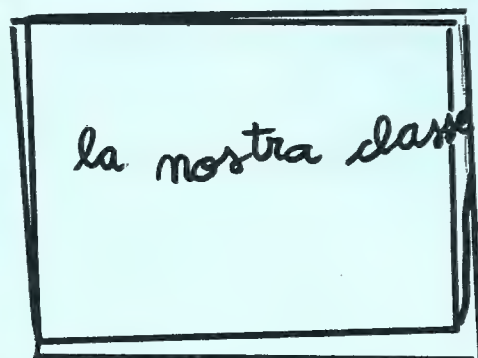
som la classe dels mitjans:

Alfred
Ines
Raga
Samuel
Sandra
Victor
Adam

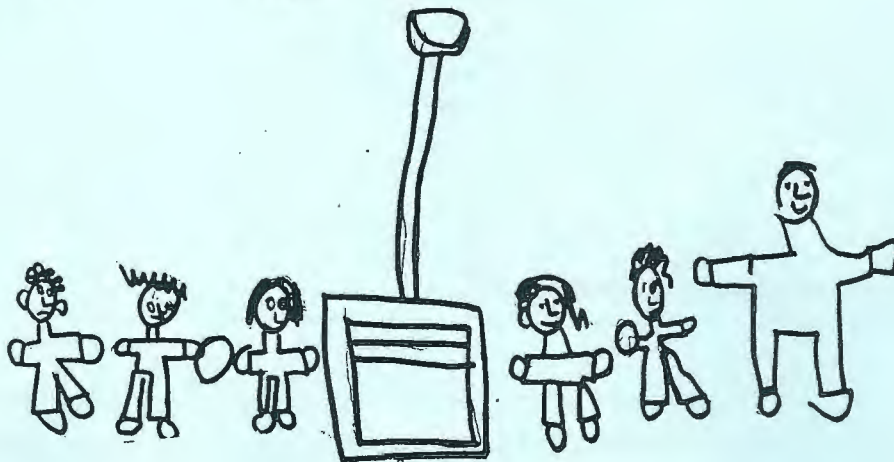

aquesta és la
nostra
escola des de fora

aquí és
una paret
de la nostra
classe nova

A TOTS ENS AGRADA
ANAR AL PATI

Ja tenim l'escola nova !!

Ja tenim l'escola nova. Ha costat molts esforços però finalment està tot enllestit. El camí ha estat llarg des de la presentació del projecte, la recerca de diners per tirar-lo endavant o les mateixes obres. Tots els sacrificis han valgut la pena quan es comprova la feina feta. La il·lusió dels nens i les nenes a l'arribar al nou edifici és prou explícita dels resultats finals.

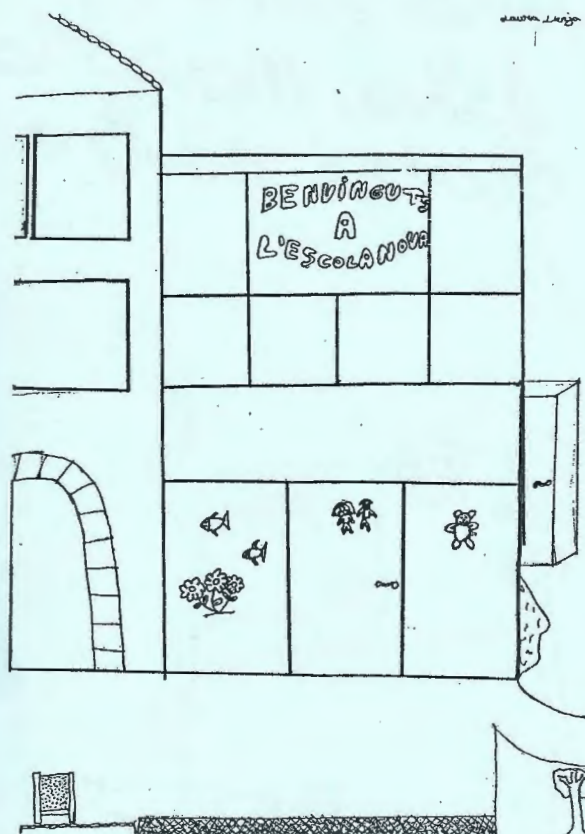
Ja tenim l'escola nova. Les instal·lacions són tan atractives que encomanen als seus usuaris una sensació molt agradable de benestar que, no tingueu cap dubte, repercuteix molt positivament en el treball diari.

Només resta agrair a totes les mares i pares d'alumnes la seva paciència per les molèsties passades i a l'Ajuntament, amb l'alcalde al capdavant, la seva tenacitat per dignificar l'escola del poble.

A tots plegats, moltes mercès.

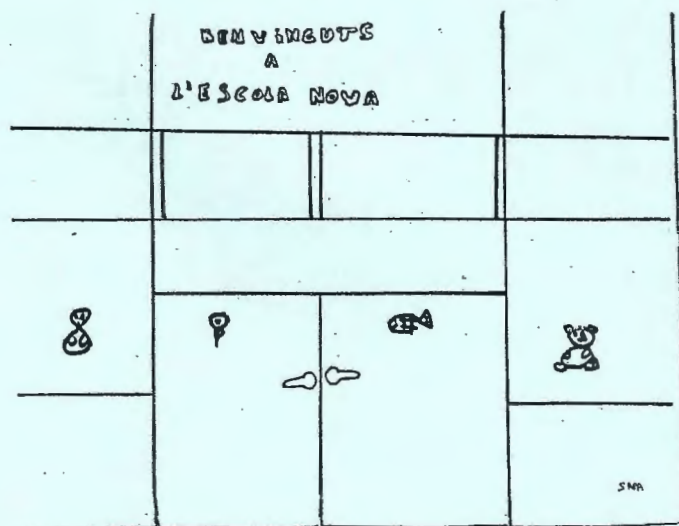
"Aquesta tornada a l'escola ha sigut especial: estrenem escola nova. És grandiosa i molt maca. Vam fer un petit esmorzar per celebrar-ho"

Laura Berja.

"L'escola és gran
i al pati també
hi han fet coses
noves"

Isaac.

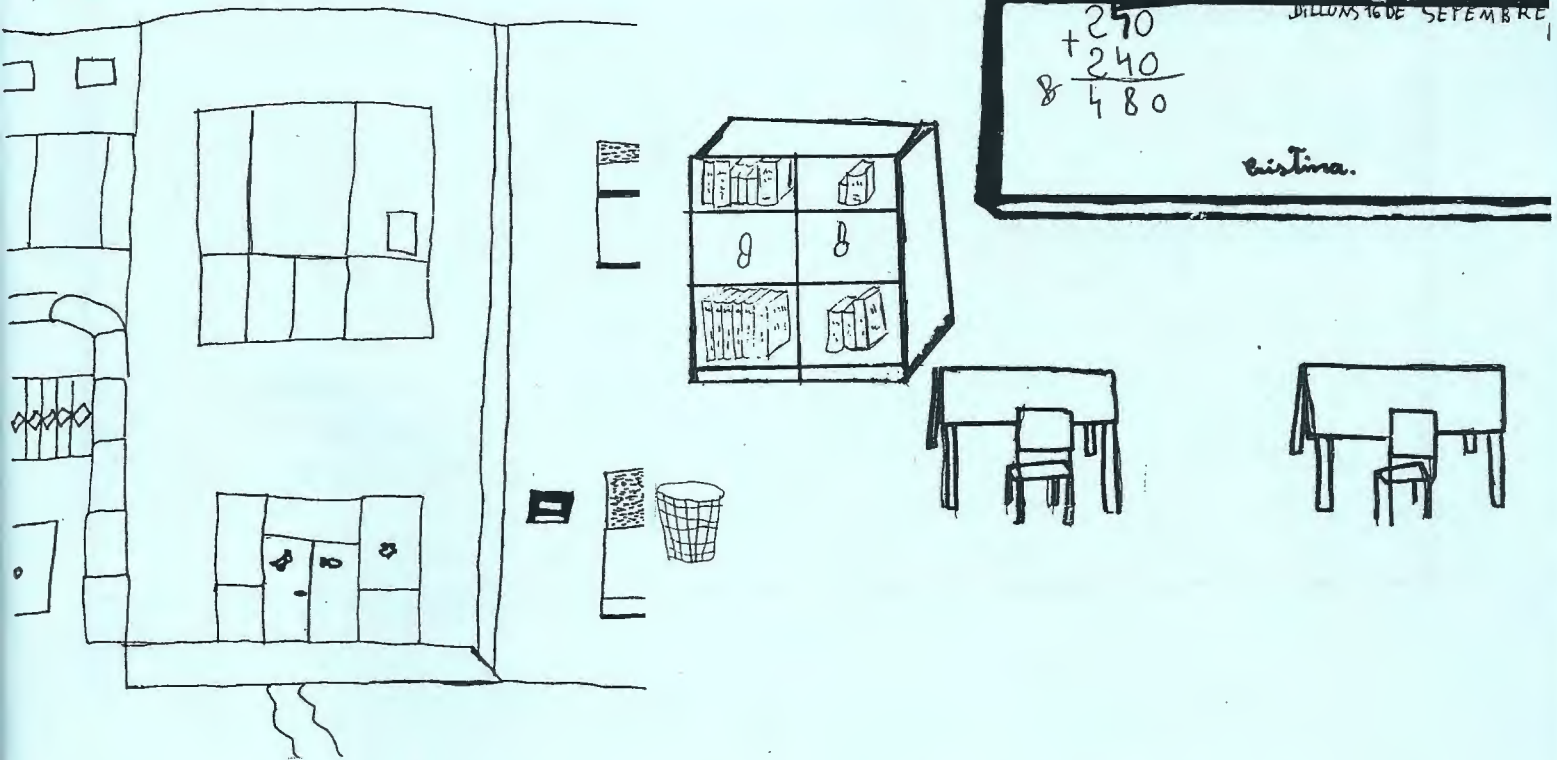
"M'agrada perquè és molt gran el menjador. Hem començat molt bé amb el professor i les senyoretes..."

Laura Espadalé

" L'escola nova és més gran i està més bé que l'any passat. Hi ha tres classes: una és la dels petits, l'altra és la dels mitjans i l'última és la dels grans"

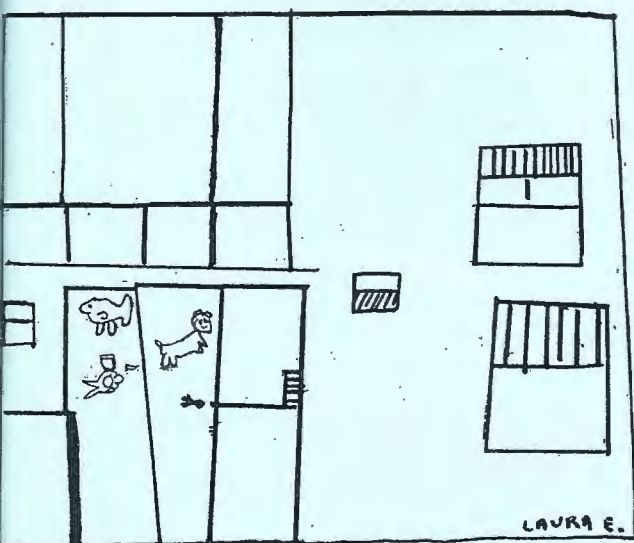
Albert.

ALBERT 4^a

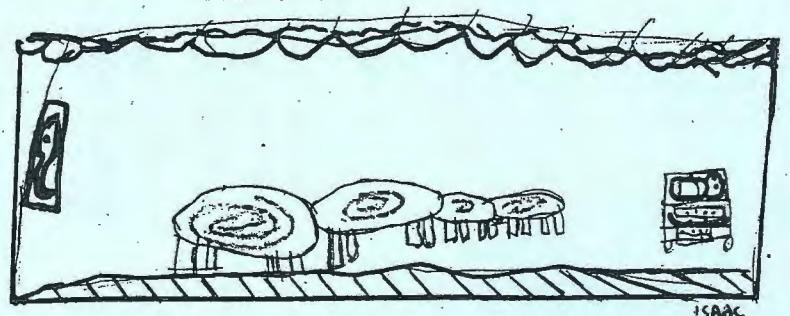
" L'escola nova és més bonica que l'altra escola que teníem abans. Hi ha tres classes i també professors nous"

Sara.

"M'agrada molt.
La classe dels
Grans està al
Mateix lloc que
ocupava abans,
però no ens podem
queixar"

Ivan.

"M'agrada el menjador perquè és molt gran... També els nens i les nenes
nous ja que així som més per jugar"

Cristina.

SERRALLERIA

Daniel Martínez Quer

C/ Indústria, 3
17485 Vila-Sacra (Girona)
Tel. 972 50 75 37 · Fax 972 67 01 28

**MACANISTES
INTERIORISTES**

PINTEX

ALBERT CASANOVAS

Tel.: 608 43 38 23

**MAS SARGET
EL FAR D'EMPORDÀ
(17469)
972-510882**

Petits detalls, grans il.lusions

Recordo quan la festa del Far s'acostava i el pare estava enfeinat preparant la revista Farus. Em feia venir ganes d'escriure-hi jo també alguna cosa, però era massa petita, o sigui que anava esperant amb moltes ganes que arribés el moment. Aquest moment va arribar quan tenia 7 anys i vaig escriure *El conte de la formiga i la marieta*. Vaig estar molt orgullosa que hi sortís publicat, i encara ho estic. Però resulta que aquell número del Farus va ser, per mala sort, l'última edició de la revista abans d'aquesta llarga pausa que ha patit...

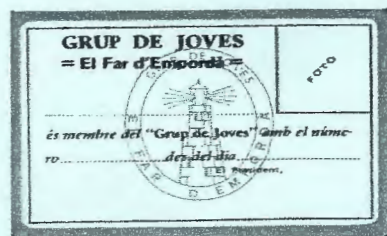
Potser va ser aquesta, la causa que va fer que la Sílvia Company no toqués les estrelles com a escriptora, perquè amb un conte com el de la formiga i la marieta era impossible no arribar a la fama!!!!

Bé... potser exagero una miqueta...

Tornant a temes seriosos, crec que de la mateixa manera que a mi em va fer molta il.lusió que publicuessin el meu conte a la revista, qualsevol altre nen o nena pot esperar amb candeletes que tota la gent del poble, familiars i amics llegeixin alguna història que ha escrit amb tota la il.lusió del món. Perquè el fet de col.laborar amb la revista, que per molts és insignificant, pels més petits pot arribar a ser apassionant. A més a més, és una bona manera de fomentar l'escriptura i la lectura, dues coses que malauradament tenim arraconades avui en dia perquè la televisió i els videojocs els han robat el lloc.

Sílvia Company

Grup de Joves registre de socis

n.soci	nom i cognoms			n.soci	nom i cognoms		
1	PERE	VALENT	CARBONELL	29	JORDI	JOFRE	FERNANDEZ
2	JOSEP	OLIVA	GRAU	30	ENRIC	CAMPOL	BARO
3	JOSEP	COLL	HOSPITAL	31	MARINA	PUJOLAS	COSTA
4	ANTONI	QUINTANA	SOLANI	32	ROSA MARIA	PUJOLAS	COSTA
5	JOSEP MARIA	COMPANY	JULIOL	33	MARISA	MORADELL	TETILLA
6	RICARD	ARNALL	SAGUER	34	LOURDES	ROVIRAS	PAGES
7	FRANCESC	CARBONELL	BUXEDA	35	AURORA	PEREZ	CRUZ
8	JOSEP	FAYET	COLOMER	37	JAUME	COLL	HOSPITAL
9	MARIA TERESA	COLL	HOSPITAL	38	ANGEL	PAGES	MALLOL
10	MIQUEL	CARBONELL	MALE	39	JUDITH	JOFRE	COMPANY
11	FINA	FARRARO	SIMON	40	LLUCIA	SAURI	COMALERAS
12	JOSEP	TEIXIDOR	PLANAS	41	ESTHER	JOFRE	COMPANY
13	JOSEP MARIA	SAURI	PI	42	XAVIER	COLL	MASET
14	MARIA TERESA	TEIXIDOR	PLANAS	43	ALBERT	CASANOVAS	DESCAMPS
15	JOANA	SALA	PINEDA	44	JOAQUIM	JOFRE	COMPANY
16	JOAN	REIXACH	TELL	45	JAUME	ARNALL	FIGUERAS
17	JOSE	MONTORO	GARALUT	46	JOAN	JOFRE	COMPANY
18	ROSER	SALIP	BARO	47	JOAN	COMPTE	MASDEVALL
19	EDUARD	RODRIGUEZ	RAMIREZ	48	CARLES	ABRIL	MORILLO
20	JOSEP MARIA	PASCUAL	QUINTANA	49	RAFAEL	DE LOS SANTOS	SANTOS
21	ANGEL	COMPTE	MASDEVALL	50	LAURA	CASANOVAS	DESCAMPS
22	FERRAN	QUINTANA	SOLANI	51	JORDI	PAGES	MALLOL
23	JORDI	REIXACH	TELL	52	XAVIER	JOFRE	COMPANY
24	FRANCESC	CARBONELL	MALE	53	QUIM	RODRIGUEZ	RAMIREZ
25	JOSEP MARIA	VIDAL	FIGUERAS	54	DAVID	NUÑEZ	PUJOL
26	MARTA	FERRÉS	PAGES	55	ANNA MARIA	RODRIGUEZ	RAMIREZ
27	LOURDES	FERRÉS	PAGES	56	ASSUMPCIO	ARNALL	FIGUERAS
28	PERE	SAURI	COMALERAS				

Des d'un bon principi es va intentar que el Grup de Joves fos una organització amb tots els requisits que ha de tenir.

Per començar es va portar un registre de socis, que comença el 17/6/1977 amb els cinc membres iniciadors. El nucli més important s'hi va incorporar el 6/9/1977, quan es va començar a preparar la Festa Major, per a la qual ja comptàvem amb 19 membres actius.

A partir de setembre 1978 s'hi va afegir tot el gruix de la que en podríem dir la "generació dels anys seixanta i tants"

El 30 de setembre de 1979 es va donar un pas importantíssim, amb l'aprovació dels Estatuts, i l'establiment d'una estructura legal, formada per una Junta Directora i Comissions de Treball.

En el mateix acte es va elegir la primera Junta Directora, formada per en Francesc Carbonell Buxeda com a president, Teresa Coll Hospital com a Secretari i Josep Coll Hospital com a Tresorer. També es va establir el càrrec d'Avisador, que era una mena d'agutzil, encarregat de convocar els membres a les reunions, càrrec que va recaure en l'Antoni Quintana Solani, i un Sots-secretari, que va assumir en Ricard Arnall Saguer.

Tots els membres es van anar integrant en Comissions de Treball (Cultura, Informació i publicacions, Activitats infantils, Esports, Relacions públiques i propaganda) amb un cap al davant de cadascuna. El nostre registre s'acaba amb l'Assumpció Arnall, amb el número 56 de soci.

Associació Juvenil Atalaia

Membres

Cognoms, Nom
Arnall Figueras, Sílvia
Bartolomé Roviras, Esther
Bartolomé Roviras, Laura
Bayés Quer, Alba
Bayés Quer, Cristina
Bayés Quer, Sara
Coll Maset, Miquel
Company Coll, Jordi
Company Coll, Maria
Moret Guillaument, Rosa Maria
Morillo Fabra, Víctor
Morillo Fabra, Yolanda
Morillo Mejías, Susana
Semis Teixidor, Xènia

El 31 de Juliol de 1998 ens varem reunir: Teresa Teixidor, Rosa Maria Moret, Jordi Company, Anna Bardera, Cristina Bayés i Sara Bayés i es va constituir l'Associació Juvenil ATALAIA, amb uns estatuts i una junta directiva pròpia. L'Ajuntament de El Far d'Empordà ens va cedir el que coneixíem com "l'antiga presó" per a establir-hi un local social propi. En aquests moments estem pendents de la nova recol·locació ja que com tots sabeu tenim l'Ajuntament en procés de rehabilitació.

La primera junta directiva estava formada per:

- Rosa Maria Moret, Presidenta
- Sara Bayés Quer, Secretària
- Anna Bardera Batlle, Vocal
- Jordi Company Coll, Vocal

Aquests càrrecs els varen ocupar durant 4 anys (el màxim) i des de Juliol d'aquest any la nova junta directiva és la següent:

- Sara Bayés Quer, Presidenta
- Miquel Coll Maset, Vice-President
- Xènia Semis Teixidor, Secretària
- Jordi Company Coll, Tresorer
- Alba Bayés Quer, Vocal
- Maria Company Coll, Vocal
- Sílvia Arnall Figueras, Vocal

Cada any es fan aproximadament unes 10-12 reunions però majoritàriament es concentren a l'hivern, d'octubre a juny, ja que és l'època en que es concentren les activitats que duem a terme.

La nostra font de finançament són les subvencions que sol·licitem cada any a la Diputació de Girona, a la Secretaria General de Joventut, a l'Ajuntament de El Far d'Empordà. També de les col·laboracions en quant a publicitat que fan diferents empreses i de la recaptació de la venda de revistes que serveix tant sols per a cobrir les despeses d'edició. No cobrem cap quota ni als socis ni als habitants del polbe ja que som un organisme sense ànim de lucre.

Sara Bayés Quer

NO TOTS ELS SOMNIS ACABEN BÉ

...Ens va passar com a l'anguila que un cop ha post els ous es mor ...

Fa 25 anys que una colla de joves van decidir agrupar-se per tal de, entre altres coses, tornar les Festes Majors i l'activitat lúdica al poble. A grans trets i resumint molt així va néixer el GRUP DE JOVES.

Les activitats les van començar a fer a la sala sota l'Ajuntament, al pati de l'escola, a la Rectoria... Amb molta empena van acondicionar un petit local al costat de la sala per fer les trobades que més tard en vam dir "reunions" i per fer una Biblioteca.

Les idees bullien al cap d'aquella colla: fer una festa major per St Martí, fer una festa pels vells a l'estiu, quines, sopar de cap d'any, exposicions, biblioteca, revista Farus, etc, i la sala cada vegada es feia més impresentable, quedava petita a cada acte que s'hi realitzava i no lluia gens. Teniem feines i treballs per trobar un conjunt que volgués tocar per la Festa i per això, sense desmereixe'ls, sempre llogavem els Rivers.

Per tot això la reivindicació d'una sala nova es va convertir en primordial. No hi havia vegada que no pugéssim a l'Ajuntament que no els hi treiéssim el tema. Fins i tot un any vam arribar a fer vaga com a mesura de pressió en veure que mai no movien res.

Però tot d'una es va començar a remenar el projecte d'una sala nova i al cap de poc l'execució. Aquells tres o quatre anys que va durar tot l'enrenou el vam viure amb molta il·lusió, esperant el dia que ho podríem organitzar molt millor. Si en vam deixar de projectes per fer per quan tinguéssim la sala nova !!!

I vet aquí que la Sala va arribar. Recordem ben bé el moment en què se'ns va comunicar que el Grup de Joves com a tal no podien ser els organitzadors de les festes, com fins llavors, que calia muntar una Comissió de Festes a tres parts: Ajuntament, Poble i Grup de Joves. Quina dutxa d'aigua freda !

Calia nombrar uns representants del Grup de Joves que formarien part de la Comissió i que serien l'enllaç entre els nostres projectes i els de la Comissió.

Però, és clar, ens van tallar les ales... . Els que no formaven part de la Comissió, no sabien ben bé què hi pintaven allà reunits en el local parlant de tot menys d'organitzar la propera Festa Major que ja ho farien uns altres. Els joves que eren a la Comissió tampoc hi encaixaven, doncs com que hi havia molta diferència d'edat no s'entenien. L'enfrontament entre generacions es va fer evident . A la segona renovació de la Junta de la Comissió, del Grup de Joves no va sortir ningú que hi volgués anar.

I així va ser com el somni de 17 anys del jovent del poble va acabar amb el Grup de Joves.

La sala, el nostre somni, que havia d'ésser el revulsiu del Grup de Joves, que ens havia de permetre esplaiar-nos en els nostres projectes, va ser la nostra fi.

No voldriem acabar aquesta història deixant un regust amarg, ans al contrari. Nosaltres i segur que quasi tots els que hem format part del Grup de Joves ens sentim ben orgullosos de l'esforç que vam fer i ens estem ben recompensats quan veiem que la majoria d'actes que vam anar engegant encara avui es conserven com a herència del que va ser el GRUP DE JOVES.

... però les petites angules, un cop nascudes, segueixen els passos de la seva mare...

JORDI REIXACH i JUDITH JOFRE

SISTEMES I PRODUCTES PER A GRANGES

PROGRANGES, S.L.

Ramon Santaulària

Carrer Hortes, 26
Tel. 972 50 06 14
Fax 972 67 14 61
17600 FIGUERES

Grup de Joves: Parlem-ne amb els fundadors

Tota aquesta moguda que estem organitzant no és ni més ni menys perquè ns nois del poble d'El Far.... Expliquen que...

En Josep de Cal Carrè va anar una tarda d'estiu de l'any 1977 al Mas de la GRUTA que estavan al camp cosetxant i es va adreçar a ne'n Josep M^a i l'hi va explicar el seu neguit. Per què no es feia festa al poble?

Després de parlar van decidir dir – ho a uns amics i van quedar pel 17-6-1977 a Can Valent per parlar-ne.

I després d'aquesta petita introducció els faig unes preguntes perquè em contestin com van viure cadascún d'ells els inicis del Grup de Joves.

Josep M ^a Company i Juliol	(JMC)
Josep Coll i Hospital	(JC)
Josep Oliva i Grau	(JO)
Pere Valent i Carbonell	(PV)

Què et suggereix aquesta data: 17/6/1977 ?

JMC.- El día "D", el punt d'arrancada de tota la moguda. Ningú no es podia imaginar que aquella trobada informal i innocent portaria tanta cua. En Josep Coll, de cal Carrè, va ser l'instigador. A totes les organitzacions hi ha un home a l'ombra, que no se'l veu, que no se'l sent, però que pensa i fa que els altres se n'emportin els mèrits. En Josep, a primers de juny, em va comentar que El Far era un poble mort, que ja no es feia ni la Festa Major i que alguns joves tenien ganes de fer coses, com promoure la catalanització del nom del poble. Vaig dir-li que si muntava una reunió en podem parlar i veure què podem fer, com així va ser.

JC.- L'inici d'una llarga i gran aventura.

JO.-D'entrada un bon espant com pot esser que ja hagin passat 25 anys si encara som uns crios (malgrat que els nostres crios ja siguin grans)? M'en recordo d'una etapa molt maca de la meua vida que teníem una il.lussió per fer canviar les coses, que de cada reunió que feiem en sortíem més motivats, una etapa d'una amistat i camaraderia impresionats.

PV.- El juny del 1977 dius?. Segur que jo hi era? Si havia d'anar amb calces curtes!. No pot ser... Bé, bromes a part. Que sí que hi era i ja fa 25 anys ... Em sôna a cançó d'en Serrat això...

A part d'una certa enyorança dels temps passats, aquesta data em porta a un temps de la meua vida en que vam crear una cosa molt maca amb uns quants companys del poble. Una cosa que ha estat positiva a nivell particular i també a nivell social del poble.

I em recorda també una època en que hi havia molta gent amb ganes de fer coses per canviar una època una mica tristat i penosa. No cal oblidar que veníem d'una dictadura i que teníem un país en que la llibertat estava per estrenar, la democràcia per nèixer, i la societat per evolucionar.

I a més no teníem mòbils, ni Internet, ni Play Station, ni televisions privades, ni vídeo ... O sigui que ho sortíem al carrer i feiem alguna cosa per animar el pati o ens moriem d'avoriment!.

De les propostes que es van fer aquell dia, quina et va captivar més?

JMC.- A mi personalment la de fer la revista, perquè era una idea que tenia al magí i se'm va brindar en safata de plata l'oportunitat de fer-la realitat. Vaig presentar-la i va rebre una acceptació unànime. Però en van sortir moltíssimes d'idees, totes interessants.

JC.- Les dues que recordo més : La Campanya Per Catalanitzar El Nom Del Poble . I La Possibilitat D'Organitzar La Festa Major, Amb Un Programa – Revista que més tard es transformaria en "FARUS".

JO.- La que més va esser la de tornar el nom autèntic al poble. Era molt important poguer recuperar els nostres orígens. Hi crec que a partir d'aquí va esser quan ens vam sentir veritablement poble i van sorgir les ganes de fer festes, biblioteca i altres activitats.

PV.- Bàsicament la d'organitzar la festa, sempre m'ha agradat la "marxa" a mí, i a més sóc ocell de nit, però també em va fer il·lusió el muntar una biblioteca, que sempre he estat força rosegallibres.

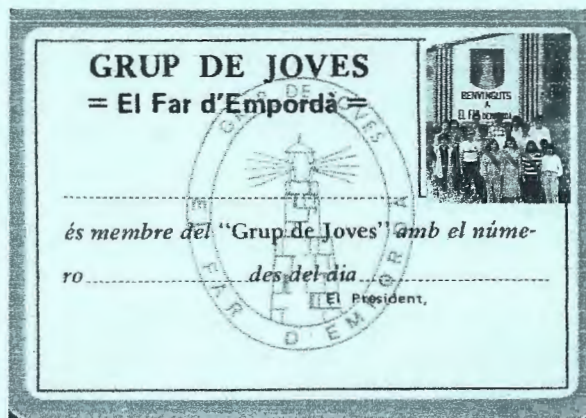
Encara que si et dic la veritat, no em creia pas que les poguessim arribar a fer, ni aquestes ni les altres. I és que també sóc força escèptic, encara que no ho sembli.

Hi ha algun projecte no dut a terme que t'interessés especialment?

JMC.- Vaig fer un guió per escenificar un pessebre vivent, que en aquella època estaven en plena expansió, al voltant de l'església i al corriol que puja de l'Ajuntament cap a la rectoria. També amb l'Oliva i en Quim Vinyoles havíem projectat una emissió de televisió local, per a la qual es van fer proves tècniques, sense prou èxit. Tenia ja pensades algunes idees per fer com una mena de "Farus" televisiu, amb informatiu i paròdies de programes de la televisió oficial, amb "culebró" inclòs. Tenia algunes escenes preparades per a un mini-culebró que se n'havia de dir "Dalles", i que tractava de la vida d'una família de segadors de dalla.

JC.- No en recordo cap que m'interessés especialment, perquè acostumo a oblidar ràpidament el que no s'ha pogut fer, o senzillament no s'ha fet.

JO.- Ara mateix no me'n ve cap al cap però si recordo que vam fer moltíssimes coses (la festa de la vellesa, la revista, excursions, etc...)

PV.- Bé curiosament i per sorpresa general, vam ser capaços de portar a terme tots els projectes que vam endegar, si no recordo malament. Vam fer la festa, vam muntar activitats per la mainada, vam fer ballades de sardanes, vam portar el teatre al poble, vam fer una revista diria que exemplar, com és el Farus...

Però una de les que recordo i mai no es va fer, va ser les classes de català per adults. Potser és que en el fons no evia ser imprescindible (sinò segur que ho fem, amb l'energia que portàvem!), però no deixo de pensar que hagués estat una bonica iniciativa en favor de la integració de la comunitat castellana que hi havia en aquell temps i també a favor de la cultura en general.

Crec que una de les coses importants que ajuden a la convivència entre gent diversa, i penso en la problemàtica actual de la immigració, és el coneixement de la llengua del país.

En algun moment et vas fer una idea de quant podia durar el projecte del Grup de Joves?

JMC.- Després de la primera reunió el nostre objectiu immediat era organitzar la Festa Major de Sant Martí, i fora d'això, les altres propostes eren una mica etèries, com de ciència ficció, perquè encara havíem de veure com materialitzar-les.

JC.- En cap moment em vaig plantejar quan podia durar, ho vivia al dia a dia.

JO.- Mai de la vida hauria dit que arribariem al 25 anys. Semblava que era una empena que amb el temps s'aniria extingint, que cadascun de nosaltres aniríem adquirint compromisos i lligams i aniria quedant de banda. Però ha estat meravellós que cada generació que ens ha succeït ho hagi anat mantinguent i augmentant.

PV.- Ja he dit abans que sóc un punt escèptic. Mai de la vida, ni en els meus somnis més surrealistes, vaig pensar que el tema podria durar tant.

I molt menys que una iniciativa d'aquest caire, que era absolutament informal, sense massa recolzament inicial i nuls recursos econòmics, i a més, sense ànim de lucre, fos capaç de passar el testimoni a gent d'altres generacions.

És realment sorprenent que encara hi hagi gent del poble treballant pel poble, i que ho facin perquè han heretat d'alguna manera l'impuls que nosaltres vam donar en un principi. I gent que de fa tants anys encara estigui vinculada d'alguna manera j. Sorprenet de veritat.

Que ha representat per tu el Grup de Joves?

JMC.- Una etapa que em va omplir molt, perquè va ser una etapa creativa i d'enriquiment personal. Quan fas una cosa només per a tu mateix no t'omple. Quan fas quelcom per als demés et sents més realitzat i indirectament també en treus un benefici valor moral per a tu mateix.

JC . - Una etapa llarga de la meua vida. Plena d'il·lusions, inquietuts, esperances, i també molta gresca.

Una etapa en que vaig aprendre molt.

JO._ Com he dit una etapa molt important de la meua vida de la que en guardo molts bons records i que m'acompanyarà sempre.

PV.- Una part molt important de la meua vida. I no sols pel temps que hi vaig estar activament vinculat, sis anys pel cap baix., també pel que em va reportar personalment tota aquella experiència.

Diguem que alguns dels valors humans que ara tinc com adult, els vaig adquirir clarament en la meua època del Grup de Joves. De fet, tot allò em va ensenyar a treballar en equip, a adquirir responsabilitats, a ser crític i a saber encaixar les crítiques, a aprendre dels errors i, en general, a practicar un esport tant sa com és treballar pels demés pel sol plaer de fer coses positives i no per motius egoistes. Sempre dic que vaig ser dels primers en fundar i treballar en una ONG de l'oci i la cultura!.

I d'altra banda també cal dir que em vaig divertit molt, però que molt!. Joves que però deixem – ho per una altra ocasió que no sigui que fem massa safareig i algú s'escandalitzi. O pitjor, que es pensin que explico “ batalletes “ ...

Moltes gràcies a vosaltres Fundadors per l'estona que m'heu dedicat.
I a vosaltres Lectors per ser tant fidels amb el nostre FARUS.

Lourdes Ferrés i Pagès

MOVIMENTS **DEMOGRÀFICS**

A nivell demogràfic cal destacar els següents canvis al nostre poble:

Naixements:

- Sam Khodri Zaragaoza, el 15 de Juliol de 2002.

Primera Comunió:

- Albert Morillo Fabra
- Ivan Morillo Ginés
- Laura Espadalé Rius
- Cristina Espadalé Rius
- Gerard Moradell Pérez

* Fe d'errades: Cal dir que a l'anterior revista vaig dir que el 2 de desembre havien batejat a la Laia i a l'Aleix. Hauria d'haver dit a la Laia i a l'Arnau.

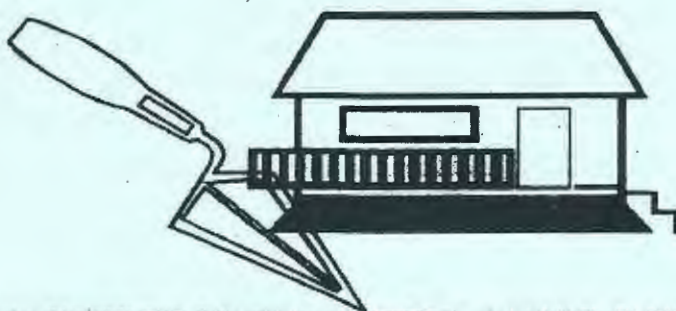
Sara Bayés Quer, novembre 2002.

**FUSTERIA
D'ALUMINI**

**Subirós
Ballesteros**

**Ctra. L'Escala Pont del Príncep
Tel. 50 00 85 EL FAR D'EMPORDA**

CONSTRUCCIONS

GUERRERO

**c/. Vilasacra, B - Tel. 51 08 05
EL FAR D'EMPORDA**

Aprendre a aprendre

Aprendre... paraula màgica tan fàcil i difícil a l'hora. Tot un repte!

L'altre dia em vaig quedar aturada en el titular d'un article: EL PLAER D'APRENDRE i vaig retenir-ne unes idees que penso que són molt significatives.

El veritable aprenentatge no consisteix en acumular coneixements, és un camí de transformació que ens converteix en persones més plenes, més humanes, més sàbies potser també? I per arribar a aquesta sabiduria no només hem d'utilitzar el cap, sinó també el cos, l'ànima, el cor i la vida.

Únicament la nostra por a viure amb plenitud congela aquest procés. Per tant hem de reconnectar amb el foc intern de cadascun i recuperar la vitalitat que alimenta el creixement del nostre ésser... Com?

Potser ens caldria netejar i reflexionar sobre el com vivim i sobre el que ens fa feliços. Potser tots nosaltres hem caigut dins el parany de la societat del benestar i segurament en el fons tot és molt més simple.

De què ens ha servit aprendre la història de les guerres mundials i tots els compromisos desarmamentistes si ara hi tornem a ser?

De què serveix la crítica de les dictadures si amb la globalització estem tots inmersos en una gran dictadura econòmica i tecnològica molt més cruel?

Els adults no som com creiem éssers madurs. Tots som en major o menor mesura casos de desenvolupament aturat. La majoria bloquegem amb por irracional l'impuls a explorar nous universos, la capacitat de canviar o tendir cap al camí correcte.

I els nens? Seguint-los a ells trobem molta més coherència, transparència i sinceritat i potser tenen raó. Són maleducats, no aprenen, no saben,.... potser no assumim que són conseqüència nostre i nosaltres els hem entrat en el món fred del benestar sense aturar-nos ni tenir temps per compartir un conte.

Sempre he sentit que em faltava algo: res en concret o quelcom molt clar.

Els nens sempre saben què és i no donen més voltes a l'assumpte

Fa molts anys que em dedico a ensenyar però sobretot a aprendre per aixó és grat per mi comunicar que s'aprèn a ensenyar quan ets capaç d'aprendre de totes i cadascuna de les petites i insignificants coses de la vida.

Per tots aquells que com jo encara busquen aprendre

Teresa Teixidor

UN ACCIDENT DE TRÀNSIT SOBRE DUES RODES

Quant dic "dues rodes" em refereixo als ciclomotors, o motos com els anomenem els joves.

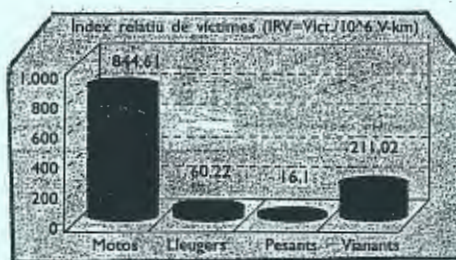
Els que més accidents pateixen amb aquest vehicles són els joves, bé sigui per mal ús o per no tenir cura. Sempre s'ha dit, que sobre dues rodes la carrosseria és un mateix, és a dir, que el que rep més en cas d'accident és el cos, i això és realment veritat. És per aquest motiu que l'accident de moto molts cops seria greu si no es prenguessin les precaucions necessàries. S'ha d'anar sempre ben equipat, i sobretot sempre s'ha de portar un bon casc per protegir el cap.

La protecció del cap és la més important. Molts estudis indiquen que la probabilitat de morir en accident de moto per carretera és d'un 20%, és a dir 10 vegades més elevada si no es porta el casc que si se'n porta.

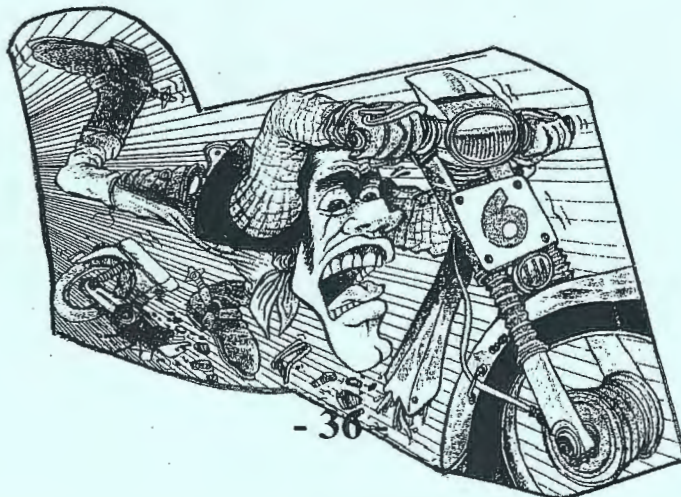
$$\gamma = \frac{\text{Probabilitat de morir sense casc}}{\text{Probabilitat de morir amb casc}} = \begin{cases} \text{carretera } \gamma_c & = 1,20 \\ \text{zona urbana } \gamma_u & = 3,10 \end{cases}$$

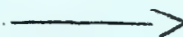
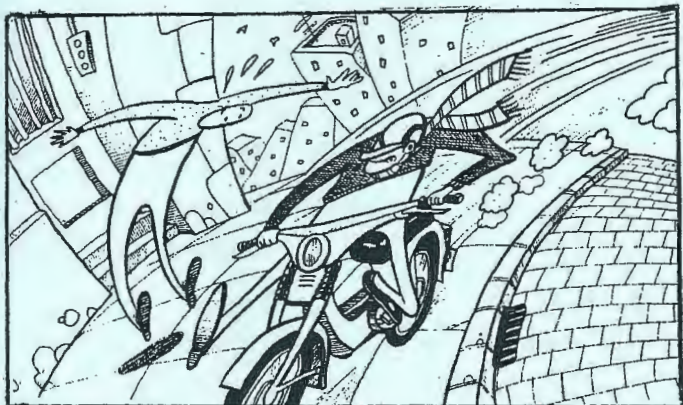
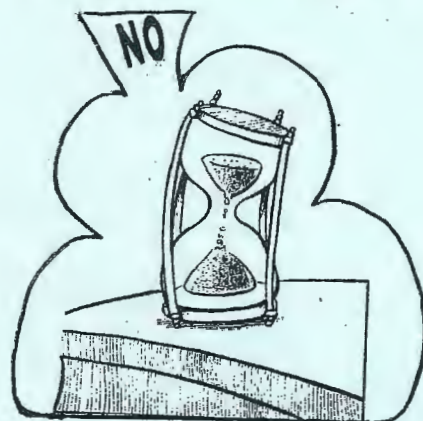
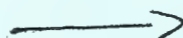
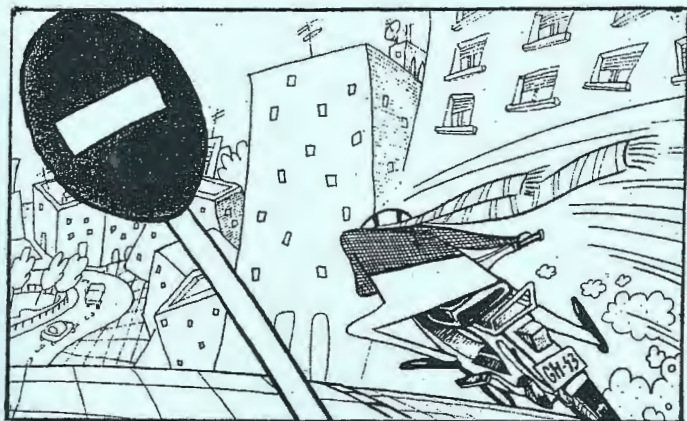
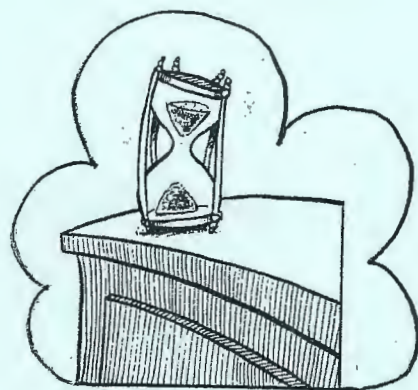
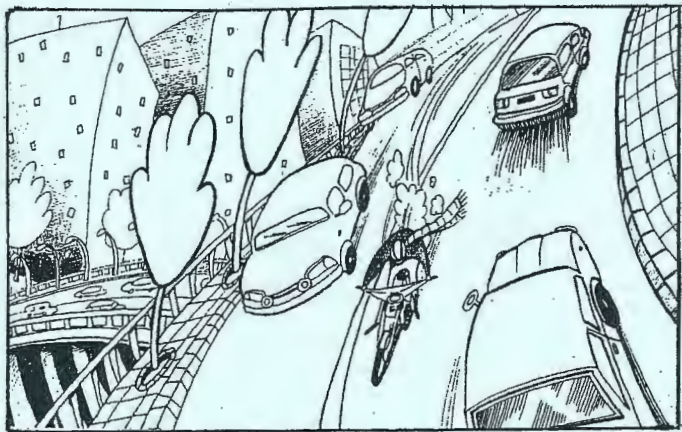
Sembla estrany que el perill sigui més gran a la ciutat que a la carretera, però si ens pensem a pensar ens adonarem que la problemàtica de cop al cap no està tant en funció de la velocitat, com en els obstacles que es poden trobar a la ciutat (voreres, semàfors, fites...)

Els ciclomotors contribueixen molt a la fluïdesa del trànsit i fan molt més interessants les xifres de mobilitat. Però, al mateix temps, hi ha alguns inconvenients perquè bé per falta de prudència, bé per falta d'habilitat augmenta el risc d'accidentar-se respecte altres mitjans de locomoció. En la representació gràfica següent es veu ben clar:

Bé, això ens porta a la conclusió de que si volem anar amb moto ho fem, però amb molta prudència i totes les llicències i assegurances necessàries.

EVOLUCIÓ del "FARUS" i la premsa comarcal

Els amics d'El Far, em demanen una col·laboració per aquesta edició especial de "Farus" tot fent referència a les edicions precedents i el que ha significat una revista com la seva en un poblet com aquest.

Ho he tingut fàcil. El 1983 l'entusiasta "Grup de Joves" em convidava a escriure al "Farus" tot parlant de la premsa comarcal. En aquells moments vivia de lluny el neguit periòdic de la publicació, a excepció d'una secció setmanal en forma de columneta a un setmanari comarcal, i vaig intentar assenyalar els problemes de la premsa de casa: els baixos índex de lectura, l'excessiva vinculació entre la informació i la publicitat, la professionalització dels treballadors, etc.

En dinou anys hem viscut moltes coses que ens han canviat la vida. A nivell personal (per exemple, aquell mateix 1983 va néixer el meu fill) o professional (vaig esdevenir redactor en cap d'Hora Nova, i actualment treballa en un gabinet de comunicació municipal). Però allà on s'han viscut grans canvis –ja que d'això parlem– és en el món mediàtic: el que gràcies a la informàtica i altres tecnologies han viscut les redaccions dels mitjans escrits o l'evolució experimentada pels mitjans audiovisuals. I no només en la forma. El tractament de la informació general ha sofert una gran transformació. Poso exemples puntuals: La Guerra del Golf (des de l'escàndol de la "retransmissió en directe" de les accions bèl·liques, a la manipulació dels fets amb imatges falsejades); els Jocs Olímpics de Barcelona, amb una allau informativa de i per a tot el món; l'emergència dels *reality-show* a la televisió; la recuperació de la radio –amb formes renovades– com a mitjà; la globalització de la informació: els fets de l'Onze de Setembre a Nova York; la cada vegada més generalització d'Internet facilitant la informació on-line, minut a minut.

Però a nivell comarcal, els canvis no s'han pas fet notar tant. És evident que alguns, com ara les noves tècniques de fotocomposició, han estat

assimilats plenament, arribant fins i tot a publicacions com "Farus". Però de la mateixa manera que la majoria d'aquells problemes que alguns veiem el 83, són encara presents, també s'han mantingut els aspectes positius. Remarcava llavors que "Farus" i la gent que la feia possible denotaven **"el disig i la necessitat de la comunicació, i que la volen fer extensible, no sols al seu entorn, sinó una mica més lluny, a altres pobles de la comarca"**. I la permanència d'aquest objectiu és possiblement dels aspectes més gratificants que s'ha donat en aquest camp, a casa nostra, en aquests dinou anys. Malgrat els canvis experimentats en els grans mitjans, la creació dels grups de la comunicació, i els magnes projectes empresarials, a el Far continua essent imprescindible l'aparició de "Farus".

I per tant el que cal és felicitar a tots aquells que la fan possible, ja sigui dotant-la de contingut i materialitzant-la en format paper, com a aquells que només esperen la seva aparició per a devorar-la de la primera a la darrera plana. I que sigui per molts anys!

Alfons Gumbau

Instal·lacions MORILLO

ELECTRICITAT - AGUA - GAS - CALEFACCIO

C. Oliva, 6 baixos - EL FAR D'EMPORDA

Tel. 972 50 41 29 - Mòbil 656 804 194

ELS PATROCINADORS DEL "FARUS"

Quants patrocinadors ha tingut El Farus ?

Qui son aquest patrocinadors ?

D'on son ?

A què es dediquen ?

Si volgués respondre a totes aquestes preguntes i d'altres sobre els patrocinadors de la revista, faria un article tan llarg que no acabaria mai. El "Farus" ha tingut la sort de tenir molts patrocinadors i patrocinadors molt fidels que any rera any han donat el seu ajut econòmic i han posat el seu gra de sorra per a fer que la publicació fós una realitat i que la feixuga part econòmica quedés més reduïda i assequible per als seus promotors.

Aquests patrocinadors son gent vinculada al poble, persones que aprofitant el mínim pretext s'han implicat i donat el seu ajut, empreses del poble, dels voltants, de familiars, d'amics del Grup de Joves / Ass.juvenil Atalaia, Bancs, Restaurants, etc.... Empreses dedicades a la mecànica, l'electronica, l'electricitat, construcció, restauració, fotografia, arts-gràfiques, empreses del món agrícola, comerciants, perruquers, carnicers, rellotgers, gent del món de l'oci, escoles d'ensenyança i d'altres professions i sectors, doncs s'havia arribat a tenir més de 25 patrocinadors per publicació.

Si mirem les revistes i les ordenem cronològicament veiem que els primers números no tenien publicitat, és a partir de l'any 79 que trobem a la contraportada l'emblematica i ben coneguda per tots "Caixa Rural". Més tard a l'any 80 la cosa ja és comença a moure més i la caça de patrocinadors passa a ser un exit i una molt bona troballa per a fer realitat la publicació, doncs com a per tot arreu el que més es necessitava eren calers per portar endavant projectes com aquest. Des d'aquesta publicació recopilació dels 25 anys del Grup de Joves i en conseqüència repàs de la revista Farus he volgut fer un petit escrit sobre els patrocinadors, no poden passar desapercibuts. Darrera la seva publicitat s'amaga un motor important per la revista. Els son els pulmons del "FARUS".

A continuació poso uns exemples per veure el pas del temps a través de la publicitat de la revista.

Suministres
El Far

Pere Bartolomé Sánchez

Materials de construcció

Urallites
Vigues
Portland
Etc...

Carrer de l'Olive

TF- 50 60 71
51 14 08

El Far d'Empordà

FARUS ANY 1983

Subministres
EL FAR

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
NOVA EXPOSICIÓ
Obrim també dissabtes de 16:00 a 20:00.

VENDA AL MAJOR:
FORJATS I ACABATS DE VIVENDA
COBERTS DE FIBROCIMENT I TEULES
- GRANGES -
IMPERMEABILITZACIONS I SANITARIS

GRESSOS I REVESTIMENTS.
PREUS DIRECTES
DE FÀBRICA

carrer de la Font, 1 Tel. i Fax 972 51 14 08
17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

FARUS ANY 2002

PRODUCTES DE L'ÀNEC GRAS

FETRE
PETXUGA
CUIXA

PERNILL DE PETXUGA
PERNILL FUMAT
TARRINES DE FOR-GRAS

Encarregador i venda a EL FAR
Evol del Comerç "Les Margeneres"

C/ Nord nº 1 - Tel. 50 80 93
Polígon de Són Eudell

Coll-Verd
PRODUCTES DE L'ÀNEC, SA

Branda

Ctra. de Vila-seca (Les Margeneres)
Tel. 972 50 93 41 • Fax 972 67 15 55
17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

ESTHER JOFRE i COMPANYY

PRENENT UN CAFÈ ...

En una associació, un grup de joves ... sempre hi algú que fés de *director*. A El Far d'Empordà perquè sortís, cada any abans i cada semestre ara, una revista com FARUS ha fet falta que un grup de persones portéssim la veu cantant, hi dediquéssim una part prou important del nostre temps perquè cada Festa Major poguéssiu tenir aquesta revista a les mans. I amb molt de gust, per cert.

Un diumenge per la tarda, prenent un cafè, vàrem organitzar una tertúlia entre aquells que, sense desmerèixer la feina de ningú ja que sempre és important, han estat durant 25 anys, per dir-ho d'alguna manera, els màxims responsables en la publicació de la revista FARUS. En Josep Maria Company, la Judit Jofre i la Rosa Maria Moret; moderats per mí, la Sara Bayés. Després d'acabar-nos els cafè i les pastes, vàrem parlar, molt, per cert, i vàrem treure moltes conclusions. Cal dir, però, quina va ser la més important: ENS HA AGRADAT MOLT SER MEMBRES D'UN GRUP DE JOVES I DUR A TERME PROJECTES COM LA REVISTA FARUS.

Vàrem descobrir que l'objectiu de la revista FARUS no ha estat sempre el mateix. Va néixer amb la idea de ser un programa de festa major, sense publicitat, però amb un contingut periodístic. Amb el temps es va convertir en una revista que servia de canal d'expressió dels membres del grup de joves, d'habitants del poble interessats en

l'escriptura i de personatges aliens al poble que volien dir la seva en temes ben diversos. Amb la nova agrupació del jovent es va convertir més aviat en un mitjà per explicar coses del poble, de continguts ben diversos.

La primera vegada que el Grup de Joves, encapçalat per en Josep Maria Company, va publicar FARUS vàren tenir molt d'èxit. Tothom hi estava molt engrescat, hi havia un grup bastant nombrós del poble que li agradava escriure i va disfrutar molt participant en el projecte. Més endavant, quan ja era una publicació consolidada, sota la direcció de la Judit Jofre, era una mica més *dur*. Diguem que costava més engrescar a la gent a col·laborar-hi. Potser per això es va deixar de fer. Quan l'Associació Juvenil ATALAIA, amb la Rosa Maria Moret de presidenta, vàrem *recuperar* aquell projecte, ens vàrem sentir molt satisfets, principalment perquè molta gent va despertar aquell *gust* per escriure i va col·laborar amb molt entusiasme amb nosaltres.

Però no us penseu que fer una revista és cosa fàcil. Es trobaven i ens trobem tot sovint amb problemes de falta d'articles, d'excés d'articles del mateix tema, d'entrega tard, de mala impressió, d'errors en la composició ... però tothom s'equivoca i això no és motiu per no seguir, intentant millorar sempre que es pugui.

En Josep Maria i la Judit ens varen explicar que el Grup de Joves funcionava amb comissions. Justament la comissió de la revista eren 4 o 5 persones i eren les màximes responsables del FARUS. Actualment, també som pocs els que la preparem ja que l'associació no té molts membres, però diguem que no som els únics organitzadors d'activitats culturals del poble ja que tenim a la Comissió de Festes. Justament el Grup de Joves era el motor de les activitats d'oci a El Far. Ho organitzaven tot: la festa major, les quines, els reis ... Cal tenir en compte que formar part del Grup de Joves donada la oportunitat a fer moltes coses que sinó, sols, no les podrien fer. És per això que varen acabar sent una colla d'amics que sortien junts. Ara, en l'actualitat, els joves tenim moltes més *llibertats* i no és *imprescindible* formar part d'una associació juvenil per anar d'excursió, anar a festes majors ... Precisament per això, encara és més important que nosaltres estiguem units i continuem fent coses pel poble, amb alegria.

Xerrant, xerrant varen sortir anècdotes curioses, com no. Sabeu que el primer any que la Judit Jofre va haver de dirigir la redacció del FARUS en Ricard López de Figueres li va deixar una màquina d'escriure ... elèctrica !! Quins problemes per fer-la funcionar !! I ... sabeu que fer sortir els

anuncis publicitaris a gust del comerciant no és tant fàcil? I sinó que li diguin a n'en Miquel Coll que sempre ha de donar la cara per nosaltres perquè l'autobus de Cafeteria-Bar Estació no va mai en la direcció correcta.

Algú deu pensar: "*Tanta feina i ... perquè? Fora del nostre poble ningú coneix la nostra revista*" Doncs, em sap greu dir-vos que esteu ben equivocats. Ens Josep Maria ens explicà que l'any 1983 va formar part d'una exposició itinerant de La Caixa que parlava de la premsa comarcal i va voltar per tot Catalunya, juntament amb L'Empordà, l'Hora Nova i el Ginebró. Com diu la Judit, en aquella època era molt valorat el treball que feia el Grup de Joves ja que no tots els pobles en tenien. Ah !! Per cert, aquest any una alumna de 2n Batxillerat de Figueres, la Miriam, va incloure un estudi de la nostra revista al treball de final de curs, que va presentar en un concurs i ha guanyat el Premi Albert Compte!!

Hem fet molt camí però ens en queda molt més per fer. La revista FARUS és un projecte que no s'hauria de deixar de fer mai. Hem d'ajudar a deixar constància de tot allò que els nostres pares, avis ... han viscut, saben, ens expliquen ... però també cal que el jovent s'hi impliqui, s'adoni de la màgia de l'escriptura i ens ajudi a fer cada any una revista millor.

Sara Bayés, Novembre de 2002

GRÀCIES A TOTS AQUELLS QUE VÀREN FORMAR PART I COL·LABORAR AMB EL GRUP DE JOVES I ALS QUE HO FAN ARA AMB NOSALTRES, L'ASSOCIACIÓ JUVENIL ATALAIA.
MOLTÍSSIMES GRÀCIES.

Benvolguda Atalaia,

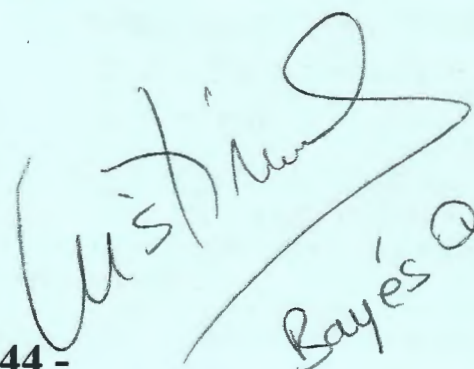
Ara que fas vint-i-cinc anys goso dirigir-me a tu per donar-te la meua humil opinió sobre el que m'agradaria que fessis en el futur més immediat. Ha passat molt de temps des que vas néixer i has canviat de nom, han canviat els teus membres, has après coses noves i t'has anat adaptant sempre als canvis que el poble ha anat visquent. Precisament el motiu d'aquesta carta és referent als canvis que inevitablement es produeixen en el nostre petit món, El Far, un poble integrat per membres de diferents cultures. Però tots som del poble, sigui quina sigui la nostra família, la nostra llengua o la nostra cultura, perquè tots som fills del Far, hi hàgim nascut o hi hàgim vingut a viure, o fins i tot en són els que han marxat però que tornen sempre que poden.

És la diversitat el que fa ric un poble i m'agradaria, estimada Atalaia, que fossis, a partir d'ara, l'element integrador del poble, perquè ens trobem en uns moments en que el poble està creixent, en que no podem girar l'esquena a ningú perquè sigui novíngut, ans al contrari, hem de demostrar que ens agrada créixer i que tenim moltes raons per rebre amb els braços oberts a qui vingui, perquè ens queda molt per aprendre.

Aquesta és la meua proposta, aquesta és la meua manera de pensar i crec que tots hauríem de reconèixer que la nostra cultura, la de cada un de nosaltres, sigui quina sigui, i, a la qual no hem de renunciar mai, pot enriquir-se amb altres cultures. No hem de ser orgullosos i voler-la imposar, hem de ser tolerants, tots, tant els que volguem aprendre com els que volguem ensenyar.

Només em queda felicitar-te i demanar-te que segueixis fent-nos gaudir amb les exposicions, amb la revista, amb les gincames, amb les activitats de Nadal, amb tot el que fas pensant en nosaltres, amb tot el que fas per fer-nos sentir orgullosos del nostre poble.

Rep una cordial salutació
de la que fóra membre teua
quan vas tornar a néixer;

Cristina
Bayés Quer

Coll-verd
PRODUCTES DE L'ÀNEC, SA

Branta
CASA DE LA CORDON ROJA

Ctra. de Vila-sacra (Les Margeneres)
Tel. 972 50 93 41 • Fax 972 67 15 55
17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

ESTAM

**flors i
plantes**

Subirós - Saballs, S.L.

Rda. Barcelona, 134 - Tel. 972 50 01 69 - FIGUERES

"FARUS" i els joves del Far d'Empordà

"Hem arribat a la quarta edició d'aquesta revista, una fita prou important, si tenim en compte que va néixer sense cap més pretensió que la d'ésser un butlletí informatiu del programa de la festa major, acompanyat de petites col·laboracions", deia Josep Maria Company, director de *Farus*, la revista anual del Far d'Empordà, en el número corresponent al 1980.

En efecte, *Farus*, obra d'un entusiasta grup de joves elfarencs creat l'any 1977, nasqué amb l'úbic propòsit que els habitants d'aquesta minúscula població altempordanesa poguessin disposar d'un modest i senzill "paper" que els informés de tot allò que s'organitzava per la festa major. Però, com que era fet amb una il·lusió d'allò més extraordinària, ràpidament millorà. I així, després que el número 3 presentés una fesomia força bonica, el número 4 ja adquirí tot l'aspecte d'una revista molt digna. A les seves 38 pàgines, a més del programa d'actes de la festa major del Far d'Empordà, hom podia trobar-hi una detalladíssima informació sobre les activitats (religioses, culturals esportives, etc.) que s'havien desenvolupat al municipi al llarg de l'any, així com una bona colla de col·laboracions literàries. Tot plegat, tal com molt bé assenyalava Josep Maria Company en la "Salutació", constituïa una mostra claríssima que el poble del Far d'Empordà era ben viu i ric en valors espirituals. D'altra banda, cal remarcar que *Farus* ja havia tingut l'honor de figurar, amb un exemplar del número anterior, en l'Exposició de Premsa Catalana Actual, representant l'Alt Empordà, juntament amb els setmanaris figuerencs *L'Empordà* i *Hora Nova*, exposició que viatjà per tots els llocs dels Països Catalans.

22

ELS POBLES veïns

El Far d'Empordà, situat al bell mig de la plana, està rodejat per vuit municipis, amb tots els quals guarda relació per raons comercials, de comunicació, socials o de parentesc.

He cregut, doncs, que fóra interessant de conèixer una mica aquests pobles que ens envolten, des de les seves arrels, tan antigues com el nostre poble.

Vilatenim

El document més antic l'anomena "Villa Taimini" (1149) i "Vilatenim" (1362). El seu nom té a veure amb la vila ocupada.

El 8 d'octubre de 1421 hi hagué a l'Empordà un gran que segons els documents "derrocà e derruï Vilatenim y tot lo lloch de Palol de Vilassora, e morí molta gent". La seva església, dedicada a Sant Joan, havia estat del monestir de Vilabertran. L'any 1599 tenia el "tron"

Vila-sacra

Significa vila sagrada. S'havia anomenat "Villa Sacrosancti" (982) "Villa sacra" (1017) "Villa Sacra" (1165) "Villa Sacra" (1303) i "Villa Sacra" (1362).

L'església era possessió dels monestres de Sant Pere de Roda, que per autorització del rei, pel setembre de 1794 habitadors i començaren a edificar-hi un cap el 1800. Però l'any 1805 l'abat per a traslladar-se a Figueras, ne s'hi ficà.

Al 1698 era domini del comte de

Vilafant

El document més antic l'anomena "Villa Pedanti" (1017) "Villa Pedanti" (1020) i "Villa Pedanti" (1173). Comprèn el veïnat de Palol ("Palatiolo de Sauroria" 1362) i una zona "Palatiolo de Sauroria" i una

L'any 1359 se "foch" (casos) fant i 3 "foch". L'any 1698 i "foch" "foch"

En aquell número 4 de *Farus*, il·lustrat amb diverses fotografies (fem-ne un xic de memòria), hi havia una sèrie d'interessants treballs, redactats tots en llengua catalana, com ara un en què s'explicava la història de les localitats veïnes del Far (Vilatenim, Vila-sacra, Vilafant, Vilamalla, Siurana d'Empordà, Santa Llogaia d'Àlguema, Fortià i Figueres), amb la reproducció dels seus corresponents escuts. I també s'hi publicava un extracte de la llegenda del Far d'Empordà. O sigui, aquella bonica llegenda que parla que, temps era temps, hi havia hagut un far al cim de la muntanya on s'asseu el poble, far format per una monumental foguera que cremava tota la nit, per tal d'avisar els navegants, en una època en la qual el mar tocava la terra elfarenca, de l'existència d'unes roques

gegantines prop de la costa que, en la foscor, es feien invisibles i que suposaven per a ells un greu perill.

"Aquest número 4 de *Farus*, crec que podem considerar-lo com el de la consolidació de la revista. Sense oblidar el marc de la festa major, que ens dona l'ocasió de sortida al carrer, *Farus* ha assolit un valor propi, fruit del treball i la petita experiència adquirida en aquests tres anys anteriors per tot l'equip", deia també Company. "Un equip de joves, dinàmics i amb autèntica empena (vaig afegir jo pel meu compte, posant el punt final a un comentari que, a través de Ràdio Olot, vaig dedicar a *Farus*), que constitueix, sens dubte de cap mena, tot un bell exemple. El petit poble del Far d'Empordà, gràcies al Grup de Joves, pot presumir de comptar amb una gran revista, que, una vegada a l'any, reflecteix la vida, les inquietuds i els sentiments de la seva gent, tot deixant així escrita per a la posteritat, a la vegada, la història d'aquest municipi de la comarca de l'Alt Empordà".

L'amic Company recorda, ara, que aquell grup de joves del Far d'Empordà arribà a propiciar una "moguda" molt important, i assegura que **"allò ens va enriquir i ensenyar molt, tant a nivell personal com a nivell col·lectiu de poble"**, tot ressaltant que l'edició de *Farus*, revista que s'ha ben consolidat i ha aconseguit arribar, enguany, al número 21, el de la majoria d'edat, és **"un dels projectes materialitzats en aquella època dels quals ens sentim més orgullosos"**. Altrament, convé no oblidar que, mercès als esmentats joves, fou possible esborrar una denominació molt lletja que, fins al 1977, lluí el poble, com era la d'*Alfar*, i substituir-la per la que, en català, li correspon, fet que, per la seva importància, vaig procurar destacar a la portada del bisetmanari figuerenc *9 Païs*, que jo dirigia.

Per últim, cal consignar que, com a conseqüència del pas dels anys, aquell grup de joves del Far d'Empordà, deixà pas a l'actual Associació Juvenil Atalaia, els membres de la qual treballen, plens d'il·lusió i entusiasme, per tal de continuar demostrant que el seu estimat poble és ben viu i molt ric en valors espirituals.

Bé pot afirmar-se, doncs, que els joves elfarencs, tant els d'ahir com els d'avui, constitueixen un exemple digne de ser imitat....

Emili Casademont i Comas
Periodista i escriptor

L'AJUNTAMENT INFORMA

Vist que en aquests darrers mesos s'han acabat un seguit d'obres de les quals ja us n'havíem donat raó de la seva execució, tals com la **"Pavimentació del camí del Molí a la Fundació ALTEM"**, **"Plaça Genís Subirós i Roura"**, **"Rehabilitació de la Casa de la Vila, la fase"** i **"Reforma i ampliació de l'escola pública"**, pertoca ara endegar les obres que aquest Consistori te projectades i que són, entre d'altres, la **"pavimentació del camí del Far a Vilatenim"** obra que ja ha estat adjudicada a l'empresa Servià-Cantó, S.A. i la **"Rehabilitació de la Casa de La Vila. 2a fase"** que properament sortirà a concurs públic.

Sense sortir del capítol d'obres, cal destacar les que actualment s'estan duent a terme, així es preveu que properament acabaran els treballs de **Portada d'aigua potable de Figueres a El Far i Vilamalla**, aquesta actuació ens permetrà acabar amb el problema d'abastar al nostre poble amb aigua contaminada per nitrats, altre tema és que això no solucioni la contaminació per nitrats de les nostres aigües, essent aquest un problema que hem d'afrontar i al que s'ha de trobar solució.

En l'àmbit de les infraestructures, us volem fer avinent que la Diputació de Girona ha adjudicat a l'empresa Construccions Fusté, S.A. el **Condicionament de la carretera de Figueres a El Far**, aquesta ha estat una actuació llargament reivindicada pel Consistori vista la perillositat que representa l'actual vial, i més encara des que és un recorregut ordinari d'autocars de línia i de transport escolar.

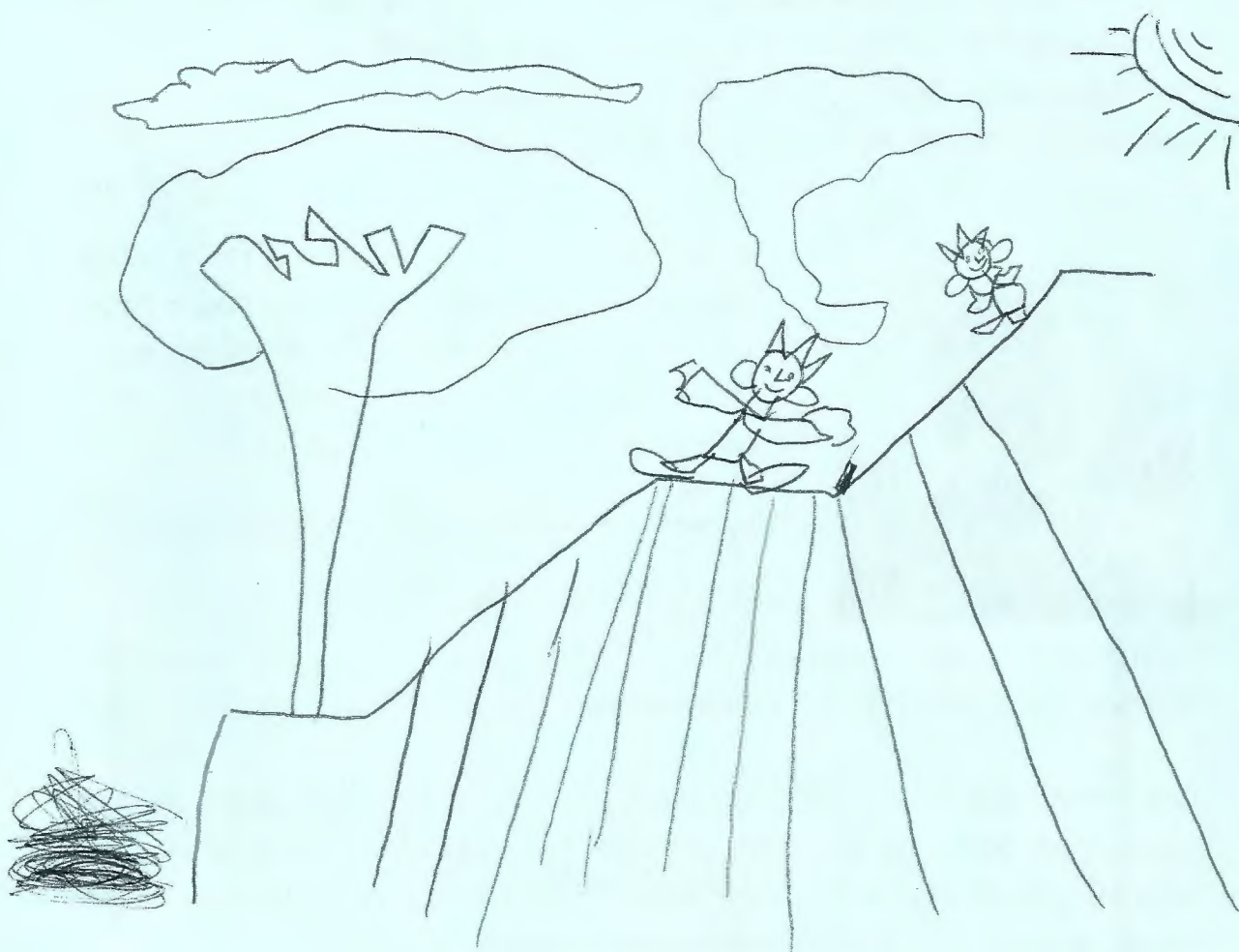
També voldríem fer-vos avinent que properament el nostre poble comptarà amb nous veïns que vindran a viure als habitatges de la urbanització que s'està acabant de construir. Així mateix, us avancem els noms dels nous quatre carrers del nostre poble: **Fonolledes, Les Moles, Rodamilans i Els Estanys.**

Per últim només resta fer-vos esment de diverses petites actuacions que s'estan duent a terme, entre les que cal destacar la **nova retolació de tots els carrers del municipi**, la instal·lació de més **bancs i papereres**, així com la col·locació d'una molla i un gronxador infantil.

E o k d i ñ
s a i

Una "petita" visió de la trobada al collet

t a s k

Ara hem anat a la festa del Supr de l'over.
He passat molt bé. He menjat arròs
del papa i macarrons. He jugat amb els
meus amics: Anna, Oriol, Quim, però més
menso hem ballat amb la música del
senyor que es diu Angel.

Arau siscent l'over

EL FAR D'EMPORDÀ, NOM QUE PORTEM ARA GRÀCIES TAMBÉ A N'EN JEPET JOFRE.

Volem rememorar aquí un fet clau en la història del nostre poble, del qual jo mai he llegit cap referència. Els principals detalls d'aquesta relació els he recollit personalment de llavis d'en Jepet Jofre, ja que el vaig tenir els últims anys de la seva vida al meu costat a l'Asil Vilallonga. Com a rector de la nostra parròquia, aquí, avui, en faig esment.

El Far d'Empordà ara no es diria El Far ni tindria l'aspecte que té si en Jepet Jofre no se'ns hagués portat com un home quan era alcalde del nostre poble, durant els anys 30. Com i quan va ser? A les postrimeries de la Guerra Civil, seria el 5 o el 6 de Febrer, es presentaren un coronel i un comandant a l'Ajuntament, demanant les claus de l'Església per introduir-hi part d'una remesa de dinamita acabada

d'arribar del front, del qual el Castell de Sant Ferran de Figueres no se'n podien fer càrrec de la totalitat i només ho podien fer les esglésies veïnes a Figueres.

Calia imaginar que Figueres era l'últim reducte de la Guerra Civil a Catalunya i, per tant, d'aquí ja no en sortiria mai més. Quina finalitat tenia aquesta dinamita? Doncs, fer saltar pels aires, abans que l'enemic se la fés seva. En Jepet ho intuï de seguida? Creiem que sí, doncs que va respondre: *Jo no us donaré mai les claus de l'Església, a no ser que porteu una ordre firmada per l'Estat Major (aquells dies estava establert a Figueres). Com puc deixar-vos omplir l'Església de dinamita si jo hi tinc la meua cabana a sota?*

Quin home tant lúcidi! La dinamita, quan explotés, fent volar la nostra església pels aires, també se n'enduria la seva cabana i tot el nostre poble de retruc. Amb un home tant lúcidi no hi valen raons. Si haguessin anat a les males tot el poble se'ls hagués tirat a sobre. Així doncs, es retiraren i no se'n parlà més.

Al no poder la dinamita esperar al carrer, se la varen endur cap a un altre indret. Dos dies després saltaven pels aires les esglésies de Llers, de Terrades i part del Santuari de la Salut. A Terrades estava sonant el campanar, assenyalant l'hora, quan l'església va ser destruïda. Era romànica i de tres naus. Un camió de soldats es trobava parat al costat i varen morir tots a l'acte. El Santuari de la Mare de Déu de La Salut es va salvar perquè un soldat hi va anar després a tallar la metja. Aquell mateix dia el castell de Figueres veia explosionar en part la seva dinamita. Algú va poder tallar també part de les metjes. Nosaltres havíem quedat lliures gràcies a ne'n Jepet. No es mereix un monument aquí al poble en Jepet? No va deixar que el Far desaparegués per sempre. Que descansi en pau, en Jepet Jofre, a qui tant li debem tots.

Mossèn Jaume Pratdesaba.

Diuen que fa 25 anys que
Lluitàvem per una raó
Encara que ningú ho digui
Era per a un món millor !!

Plens d'entusiasme vàrem començar
A trobar-nos els divendres
I amb ganes i il·lusió vàrem continuar
25 anys plens de projectes !!

Trobades i reunions i moltes
Vegades confusions, però
Sempre l'amistat i l'alegria
Ens acompanyava a buscar les solucions !!

Records de festes, banderes, gatzara i moviment
Que sempre organitzàvem per fer feliços tota la gent !!

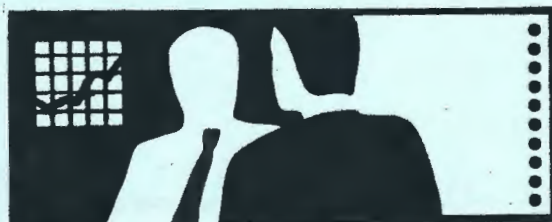
Tenia ganes de dir-ho
Gràcies per l'oportunitat
Que entre tots em vàreu
Permetre viure-ho tot amb tant intensitat !!

Anònim.

**L'HIPER
DEL
CALÇAT**

Carrer Mendez Nuñez, 53 - Tel. 972 50 63 51 - 17600 FIGUERES

Josep Pey i Noguera, s.l.

Assessor Comptable i Fiscal

c/ Vilasacra, 14
Tel. 972 50 88 61
Fax 972 51 12 84

17469 EL FAR D'EMPORDÀ
(Girona)

SERRALLERIA

Josep Marsal Forns

Dalt 1 - El Far d'Empordà - 17469 Tel. 972 67 21 66

La meva veritat

Si preguntem com es veuen les activitats d'un grup de joves a tres persones diferents les respostes poden ser tres:

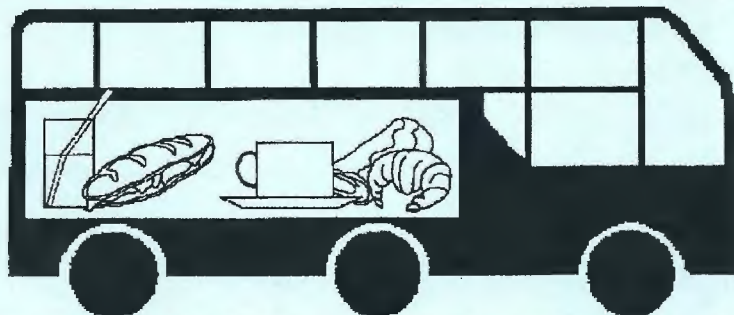
La primera pot opinar que no porta feina i que tot és molt fàcil. Que fan un munt d'activitats i que tots col·laboren amb tots. Per tant, que qui no hi esta no té cap mena d'excusa, ja que tot li és a favor.

La segona pot respondre que la gent que forma part d'un grup de joves no té res més a fer. Que són gent que es fiquen a tot arreu i que volen dir com actuar i què fer en el poble.

La veritat, o la meva veritat, s'allunya molt d'aquestes dues respostes o versions (o potser no tant!). Jo personalment crec que pertanyo al tercer grup de respostes i crec que pertànyer al grup de joves d'El Far d'Empordà és un plaer. Fer alguna cosa pel poble on vius és una gran satisfacció. Tot i que no tot són flors i violes i no sempre et ve de gust fer tota la feina que et toca fer, i moltes vegades t'estimaries més quedar-te al sofà i no haver de quedar per fer qualsevol activitat....

Crec que la feina que fem és bona, i si no, és feta amb tota la bona voluntat del món. M'agradaria molt agrair la feina feta de la primera generació del Grup de Joves, per haver obert un camí i per animar-vos a nosaltres a seguir amb tot això! De pas, i aprofitant l'avinantesa, m'agradaria animar a les generacions futures a seguir amb aquesta activitat, i no deixar que la flama s'apagui!!!

Anna Bardera Batlle

CAFETERIA - BAR ESTACIO

Plaça Estaci , 17 - FIGUERES Tel. 972 50 64 43

PER QUÈ ESTIC A L'ASSOCIACIÓ JUVENIL ATALAIA ???

Potser en els nostres inicis la gent del poble es devia preguntar si era necessària una Associació Juvenil com l'ATALAIA, oi?. Doncs, jo crec que sí, potser per què calia fer activitats noves, amb gent nova ... i també, perquè no, reprendre idees que ja s'havien dut a terme com la Revista Farus que, justament avui, treu el seu número 22 a la venda. Alguns, fins i tot, devien preguntar-se si duraríem gaire, o m'equivoco? De moment ja fa 4 anys i mig de la nostra constitució i crec que la cosa rutila, o potser no?

Encara recordo aquell estiu de 1998 quan ens vàrem trobar un grup de joves que preteníem fer moltes coses pel nostre poble. Cal dir que fou la Teresa Teixidor la principal "culpable" ja que ens va venir a trobar, ens va engrescar, i ens va ajudar en el procés de constitució, juntament amb l'Elena Capablo, perquè, encara que era una mica enrevessat, era necessari per poder operar independentment. Alguns vivien al Far des que varen néixer (com en Jordi, en Miquel ..), altres hi veníem de visita i ens hi vàrem acabar instal·lant (com la Rosa Maria, l'Anna o nosaltres mateixes, les bessones de can Bayés), algunes cares eren prou conegudes i d'altres no tant, però tots teníem una característica comú: la joventut i les ganes de voler

participar en la vida lúdica i cultural del nostre poble.

El primer que ens vàrem plantejar va ser reprendre l'edició de la revista FARUS. A partir d'aquí varen sortir noves propostes: la representació dels pastorets, el pessebre vivent, les gimcanes, les exposicions, els concursos de coques, etc. N'hi ha algunes que encara les organitzem i altres que ja les hem "abandonat", però cal dir que, si més no a mí, m'omple d'orgull veure com tot allò que preparem agrada, diverteix, i fa més entretingudes les vacances de nadal, de setmana santa, ... al marge de les festes majors, dels carnavals, les quines...

Precisament això era el que buscàvem aquell estiu: que es féssin coses diferents a El Far, que demostréssin que els canvis a vegades són necessaris, però sense abandonar el que s'ha fet sempre, que ens recorda que hi ha coses que no cal que canviïn. Espero haver complert el nostre objectiu i, si no fós així, acceptaria qualsevol suggeriment, crítica, comentari particular ... perquè en realitat si no divertim a la gent del poble i no la deixem participar, de què serveix tot el que fem?.

Moltes Gràcies !!

Sara Bayés Quer,
Novembre 2002.

GRUP DE JOVES EL FAR D'EMPORDÀ - Desè Aniversari - 1987

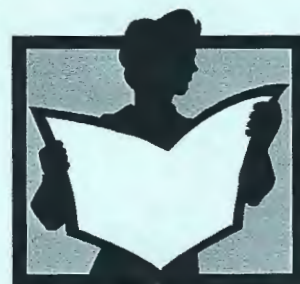
ASSOCIACIÓ JUVENIL ATALAIA - 2002

La premsa local està de moda

El periodista figuerenc Jaume Guillaumet, actual professor d'Història del Periodisme a la facultat de Ciències de la Informació a la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, és la persona que més ha estudiat, en aquest país, el fenomen de la premsa comarcal. A través dels seus llibres i articles divulgatius ha vingut definint aquests mitjansx de comunicació – bàsicament setmanaris i publicacions periòdiques (quinzenals, mensuals, trimestrals o fins i tot anuals) que s'editen en un àmbit geogràfic comarcal o fins i tot més reduït, és a dir, el municipi- com un model específicament català de periodisme popular.

Aquesta era, precisament, la definició que hi donava Guillaumet en un dels seus llibres més documentats sobre el tema –porta com a títol "*La premsa comarcal*"-, editat l'any 1983 pel departament de Cultura de la Generalitat. Lògicament ha plogut molt des d'aleshores, i al llarg de tots aquests anys, el fenomen dels mitjans de comunicació comarcals s'ha anat decantant cap uns criteris cada vegada més professionalitzats –de continguts i de propietat- que ha deixat pel camí nombroses capçaleres.

A la comarca de l'Alt Empordà –on actualment s'hi editen dos setmanaris, **Hora Nova**, des de l'any 1977, i el **Setmanari de l'Alt Empordà**, des del 1978- s'està produint, de forma més intensa en els darrers anys, un nou fenomen i és el de l'aparició de publicacions de caràcter estrictament local, encara que n'hi ha que abasten més d'un municipi. Algunes venen de força temps enrera –**L'Escalenc**, per exemple, que surt cada mes a l'Escala, gairebé de forma ininterrompuda des de l'any 1980- però altres són relativament recents, com **Passagen**, promoguda l'any passat des de l'Ajuntament de Portbou.

A Llançà, a part del butlletí municipal, des de l'Ajuntament, es promou l'edició de **Farella**, que surt dos cops l'any i amb un contingut de divulgació cultural, artística, històrica i científica de gran interès. Des dels ajuntaments també s'editen moltes publicacions periòdiques, al marge dels tradicionals programes de festes majors. Així, a la Jonquera i a Vilajuïga, s'edita un butlletí mensual, i a Vilamalla i Ventalló, per exemple, una revista –en té tota la maquetació- dos o tres cops l'any. I segur que ens en deixem. La llista de municipis, que han vist aparèixer aquest fenomen de la premsa local i que ha vingut mantenint una continuïtat, és llarga i, en més d'un cas, fins i tot se'n desconeix l'existència fora del marc estrictament local. La **Revista de Garriguella**, per exemple, que durant una colla d'anys s'editava coincidint amb la festa major d'estiu i amb un ampli contingut cultural. Altres publicacions amb història han estat **Plaça Major**, a Sant Pere Pescador, actualment convertida en un butlletí d'informació municipal, o **l'Estrígol**, de Sant Climent Sescebes.

A Rabós d'Empordà -amb poc més de 70 famílies- fa més de 10 anys que s'edita cada trimestre la revista **L'Orlina**, gràcies a la tenacitat de Joan Cañiguer i Rosa Maria Moret. "Quan vàrem començar, ningú no es pensava que donaria per tant. És difícil trobar notícies en una població tan petita, per això recollim documentació històrica i records de la gent gran", m'explicaven l'any passat els seus capdavaners. En un dels darrers exemplars d'aquesta publicació, la notícia de portada fou l'entrada en servei de la botiga de queviures del carrer Estret... Tot un fenomen de nou periodisme o de mitjà de comunicació.

Cada dos mesos surt a La Jonquera la revista **L'Esquerda de la Bastida**. Ja porten més de 30 números al carrer i és, amb tota seguretat, una de les publicacions d'aquestes característiques -és a dir, de premsa local no professionalitzada- més ben editada de Catalunya. Amb 1.000 exemplars de tirada, L'Esquerda de la Bastida

ha superat l'àmbit estrictament local per incloure reportatges i notícies d'altres municipis de la rodalia, com Cantallops i Agullana. Habitualment té 36 pàgines -amb portada a tot color- i inclou una maquetació acurada, cuidant tant els textos com les fotografies. Disposa de diferents seccions fixes. L'Esquerda de la Bastida també edita suplementos monogràfics, amb paper de color crema, encartats dins de l'exemplar normal, però que posteriorment també es distribueixen gratuïtament i que normalment coincideixen amb commemoracions que afecten la vida social de la Jonquera.

En aquest context cal incloure la revista **Farus**, editada al Far d'Empordà, amb 21 edicions al seu darrera, èpoques de periodicitat més o menys continuada, temps de silencis i, actualment, una decidida voluntat de ser presents en el panorama periodístic del poble i de la comarca. La nostra enhorabona i el desig que continuïn fent el seu camí dins d'aquest extraordinari panorama de futur que té la premsa comarcal catalana, i més concretament, l'empordanesa.

"FARUS"

Josep M. Bernils Vozmediano
Periodista. Subdirector del periòdic HORA NOVA

el butlletí informatiu

Durant els mesos següents a la posada en funcionament del Grup de Joves, les seves activitats van créixer com una bola de neu i es van diversificar, procurant no descuidar cap aspecte de la vida cultural i cívica.

De seguida vam veure que necessitavem una eina àgil per informar el poble de l'agenda d'activitats que es preparaven, sobre tot en dates senyalades. Com que no estavem en condicions de fer més d'una edició anual del "Farus", vam decidir crear-li un "fill petit", que vam batejar amb el nom de "**TALAIA**", per la simbologia de torre de guaita, mirador o tribuna d'orador des de la qual poder informar amb potència i claredat el poble de peu de muralla. De fet aquest títol no va aparèixer fins el número 3, corresponent a Nadal de 1980. Li vam posar el subtítol de "butlletí informatiu del

Grup de Joves del Far", perquè realment no es pretenia que fos altra cosa que això, un butlletí informatiu, de tamany quartilla i en format d'un o dos folis plegats en díptic.

Inicialment vam pensar en editar-ne dos l'any, un en les dates prèvies a la festa d'estiu i l'altre amb les festes de Nadal a la vista. El seu contingut tenia un petit editorial, notícies breus i la programació d'actes previstos per a les dates immediates. També es va oferir a l'Ajuntament la possibilitat d'incloure-hi notes d'informació municipal per divulgar-les entre els veïns.

El primer es va editar amb motiu de la I Festa Popular d'Estiu en homenatge a la vellesa, que es va fer el 25 de juny de 1978. Se'n van editar 8 números, el darrer dels quals fou el corresponent a desembre de 1983

J.M.Company

MIRAR ENRERA. MIRAR ENDAVANT.

Als darrers 25 anys ha canviat el panorama del món que ens envolta d'una manera insospitada. No obstant, molts podrien objectar que en un poble com el nostre, El Far, 25 anys no representen cap canvi! Pot semblar que res no canvia a la vida d'un poble amb segles de Història en relativament tant poc temps. Però, no es exactament així! Res més lluny de la realitat! Com el cas d'una persona que veu créixer els seus fills cada dia, qui es a prop no s'adona de l'evolució, del canvi constant. Molt al contrari, no passa així amb el absents. De sobte, tornes al poble on has nascut, on vas passar la teva infantesa i adolescència i veus com tot no ha canviat una mica, sinó molt. Els canvis urbanístics una míqueta. Poc a poc i bona lletra, que en diuem! I les persones? I la gent que fa el poble? Fixeu-vos en aquesta experiència: Fa poques setmanes vaig decidir de tornar a El Far, simplement a passejar per les seves places i carrers. La sorpresa va ser gran quan vaig "evaluar" només en un 50% les persones conegudes. Qui són aquells nens que jugan al carrer? De qui seran fills? Però, també existeix la part negativa,.... assabentar-se que alguns antics coneguts de tota la vida ens han deixat! Però, ens agradí o no, el temps es unidireccional! Ara es commemoren els 25 anys del naixement d'una associació que va

marcar un abans i un després a la vida del poble: "El Grup de Joves" i per suposat la seva principal eina d'expressió la revista "Farus". Una revista ressucitada gràcies a les noves generacions de joves emprenedors, l'associació "Atalaia" parlant de la revista, desde els primers números, que eran poc més que fotocòpies, grapades fins avui ha experimentat un gran salt qualitatiu! El contingut de les revistes editades és un tomb per la vida del poble, el físic i l'humà. Poso el meu exemple, però, seria el de molts. Donant una ullada als números de la primera part de la dècada dels vuitanta em reconec com un nen a la vessant més artística, fent teatre als llocs més sorprenents, ja, ja, ja..... Anys més tard, veig reflexat a un jovenet amant de la música i la ràdio als articles que vaig escriure per "Farus" quan arribava Sant Martí. La ràdio a El Far! Un projecte un tant frustrat, perquè, no va acabar de sortir bé! Amb quinze anys les ganes eren moltes, però, els mitjans pocs. Una vegada ja superat els trenta encara no em dono per vençut. La tasca que he desenvolupat a diferents emissores de Catalunya i de fora m'agradaria i molt, portar-la a terme a El Far. Una petita emissora municipal modesteta no es cap idea fora de l'abast d'un municipi con aquest. Sigui com sigui felicitats pels 25 anys del "Grup de Joves" i de tot l'equip de Ràdio Vila-Sacra.

Rafel Santos.

NOSTÀLGIA D'UN TEMPS PASSAT

Quan el tren del Grup de Joves es va posar en marxa, ara fa vint-i-cinc anys, va arrancar amb una bona embranzida, per l'impuls de la il·lusió de tots nosaltres. Ens havíem col·locat a la via correcta que es perdia en l'horitzó i ens menava cap un futur més obert i engrescador, sota el cel de la recent restaurada democràcia. Perquè el tren continués la marxa havíem de passar per moltes estacions i carregar la màquina i els vagons amb tota mena de materials i viatgers. En els nostres inicis, vam poder comptar, afortunadament, amb l'ajut, la col·laboració i els ànims que ens van donar algunes persones, de les quals ara ens volem recordar

Des d'un bon principi vam tenir molt clar que uns dels principals destinataris de les nostres activitats seria la mainada i el jovent. Per una banda vam organitzar festes infantils, concursos de pintura i de redacció, gimcanes, curses i competicions esportives. Per altra banda, vam organitzar un servei de biblioteca, que malauradament no va assolir l'èxit que ens esperàvem.

En aquests dos aspectes, vam poder comptar amb l'ajut molt valuós de la **MARIA ROSA YMBERT ALBERT**, que des de la seva feina de bibliotecària de la Caixa de Pensions de Figueres ens proporcionava lots de llibres i contes, i per damunt de tot ens encoratjava a promoure l'afició per la lectura.

A ella li hem demanat que ens contesti aquestes preguntes:

1. Era habitual en aquella època fer donació de lots de llibres a entitats juvenils o de caire cívic?

De fet, no era una cosa diem-ne tipificada, però des del meu lloc de treball tenia una certa facilitat en poder aconseguir determinats llibres editats o finançats per la meva Institució. En aquest cas concret, l'interès, l'empenta i les finalitats del vostre grup varen engrescar-me a donar-vos un cop de mà i col·laborar amb vosaltres en el camp que jo us podia ajudar.

2. Tenies alguna referència objectiva de les activitats que desenvolupava el Grup de Joves d'El Far?

Les referències, en realitat, les vaig tenir a través vostre, i el fet que un grup de joves s'interessés per fomentar el gust per la lectura, em va il·lusionar.

3. Havies sentit a parlar de la revista "Farus"? N'havia arribat algun exemplar a les teves mans? Si és així, quina opinió et mereix?

També va ser per vosaltres mateixos que vaig conèixer la vostra revista (que em feieu arribar puntualment) i les vostres activitats. Em va semblar fantàstica i crec que va ser un dels fruits de l'impuls que aquell primer tast de democràcia ens va donar a tots plegats.

Si pensem en les primeres festes organitzades pel Grup de Joves i les últimes de l'etapa anterior, de ben segur que veurem la imatge de l'orquestra **Rivers**, que amb humilitat i professionalitat posaven tot el seu art al servei dels actes més festius. Hem tingut la sort de poder contactar amb en **MANEL CASAS CASTELLÓ**, antic membre i trompetista dels Rivers, al qual li fem preguntem aquestes qüestions:

1. En els darrers anys els ajuntaments han fet un esforç important per dotar els seus pobles de centres cívics o sales polivalents per celebrar-hi els actes festius. En l'època que es va iniciar la nostra relació -1977

i següents- a El Far es feien les festes als baixos de l'Ajuntament, amb unes condicions pèssimes. Recorda si aquesta situació era similar a altres pobles?

És evident que 25 anys enrera i més, les condicions no eren les mateixes que les actuals, no solament al vostre poble. La majoria de pobles petits no disposava de cap centre ni local adequat. En alguns llocs es ballava al porxo d'un mas o en una sala gran de cases particulars.

2. Antigament, per la Festa Major, els músics anaven a dinar o sopar repartits per les cases dels pobles. Quan es va deixar de banda aquesta pràctica?

A la província de Girona, crec que deu fer uns 30 anys, a excepció dels poblets de la Cerdanya. Recordo que a l'any 1981 vam actuar al poble d'All i encara ens varen repartir en les cases particulars, per menjar i dormir.

3. Quin record en conserva de les actuacions a El Far?

La bona acollida de totes les persones que han format les diferents comissions de festes, i del poble en general, els bons menjars i especialment les facilitats per poder interpretar la música, que és el que més ens agrada.

En **CLAUDI PUIG BARRIS**, era en aquella època delegat de l'empresa empordanesa que representava la marca comercial "La Casera". Acudíem a ell sempre que necessitàvem begudes, gorres, globus o trofeus per a les festes infantils o competicions esportives, i sempre ens va proporcionar el que li demanàvem.

1. Era habitual en aquella època a empreses com "La Casera" patrocinar actes organitzats per entitats esportives o de caire cívic?

En aquella època, la marca que jo representava sempre estava al costat d'entitats com la vostra, per ajudar-los a realitzar les seves activitats, sempre i quan aquestes fóssin lúdiques, i era una de les poques que ho feia.

2. Quina mena de col·laboració podíeu oferir?

Si bé, en aquells temps, les ajudes econòmiques eren escasses, nosaltres col·laboràvem mitjançant la participació en publicitat o bé amb begudes, que ens demanaven les entitats, i de manera especial les esportives.

3. Quina relació teníeu amb els membres del Grup de Joves del Far?

El Grup de Joves del Far va ésser una de les primeres en voler mostrar i desenvolupar les inquietuds que aleshores hi havia. Això va fer que sempre se li tingués una atenció especial, ja que l'esperit que movia aquella gent envers el poble, així com la dedicació que hi prestaven els seus components, feia que obtinguéssin els ajuts que, sens dubte, necessitaven.

Per la festa major dels anys 1978 i 1979 vam poder comptar amb la col·laboració del Grup de Majorettes de Sant Miquel de Fluvià, que ens van oferir una lluïda cercavila i exhibició de les belles coreografies, contribuint així a donar un aire festiu altíssim. Parlem amb el Sr. **JUAN REINA NAVARRO**, que en aquells moments portava el grup.

1. Quin any i com es va fundar el Grup de Majorettes?

Va ser l'any 1977 més o menys i al Centre Cultural i Recreatiu de Sant Miquel de Fluvià. Els fundadors van ser Dámaso Rex Esparraguera, Amparo Falgàs, Maria Teresa Romaguera, Nicolás Fernández, Juan Reina entre d'altres (alguns d'ells, malauradament, ja no es troben entre nosaltres).

2. A quines poblacions vàreu actuar?

Van ser moltes entre elles: El Far d'Empordà, Girona, Llança, Cadaqués, Roses, Castelló d'Empúries, Sant Pere Pescador, Torroella de Fluvià, Palafrugell, Verges, Camallera, Bàscara, Siurana, Perelada, Garrigàs, Bellcaire, Figueres, Sant Miquel de Fluvià i altres. Fins i tot vam anar a actuar a França.

3. Quants anys vau mantenir les vostres activitats i quants components vau arribar a tenir?

Al voltant d'uns 5 anys, i vam arribar a tenir uns 105 components

4. Quins valors creu que va aportar a un poble com Sant Miquel la implicació del jovent en un projecte com el de les majorettes?

La completa compenetració d'un poble amb els seus veïns

5. Com recorda la seva participació a les festes d'El Far?

Amb una il·lusió plena i amb les mateixes ganes de fer-ho bé en cada lloc que anàvem. Els joves sempre ho intentaven fer el millor possible i veient com ells actuaven, les ganes d'anar a un lloc o altre sempre eren presents

Els anys de les majorettes tots els recordem amb una certa melangia, són temps viscuts que no intentarem oblidar.

Pel que fa a la revista "Farus", de seguida ens vam adonar que, dintre les nostres possibilitats, havíem de millorar molt la qualitat de presentació, i en aquest aspecte vam poder comptar amb la col·laboració i la paciència d'en **DEMETRIO TETILLA GASPÀR**, des de la impremta Gràfic-Art Figueres. Al número 3 ens van imprimir les cobertes de la portada, i a partir del número 4 ja tota la revista.

1. Recordes si quan vareu començar a imprimir el "Farus" –primerament només la portada, després tot- hi havia altres pobles o associacions juvenils que fessin quelcom semblant?

Des del 1979 fins ara són moltes les associacions culturals, esportives, etc. que han continuat amb aquell sistema vostre d'editar un programa o revista, basant-se en un estil, diguem-ne familiar i al mateix temps al màxim d'econòmic. És molt probable que gràcies a la vostra aportació i enginy, altres joves de barris, pobles, ajuntaments o associacions, que varen venir darrera vostra, no féssin res més que copiar el vostre esforç literari.

2. A part de la revista, tenies alguna referència de les activitats que desenvolupava el Grup de Joves d'el Far?

Encara que he viscut molts anys a Figueres, qualsevol referència del que passava al poble era motiu de conversa amb la Marta a casa nostra, i en assebeantar-me que un grup de joves volien "despertar" la gent del poble, veig sentir una gran alegria i un fort desig que tot us sortís com, gràcies a Déu, així va sortir. De tota manera he de dir que amb aquella colla de nois i noies no podia fallar de cap manera.

3. Han canviat molt les tècniques d'impressió d'aquest tipus de publicació en els 25 anys transcorreguts?

Després d'anul·lar la tipografia (lletres de plom) i adoptar-se la litografia (sistema offset), les tècniques d'impressió no han canviat substancialment, perquè els grans canvis s'han fet en maquinària, cada vegada més sofisticada i perfecta. Però actualment el problema de les impremtes és que, per abaratir costos, es sol anar a les copisteries, tot i que representa una gran pèrdua en qualitat i distribució de textos.

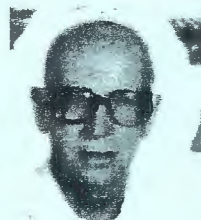

Aquestes quatre persones són només una mostra representativa de moltes altres que ens van ajudar a tirar endavant el nostre projecte d'entitat popular cultural i cívica.

A tots ells els volem fer arribar el nostre més sincer agraïment .

HOMES QUE DEIXEN PETJADA

Fa uns quants anys, quan s'apropava el mes de setembre, a l'equip de treball de la revista "Farus" li havia arribat l'hora de començar a posar a treballar les neurones en l'intent d'imaginar noves idees i temes de cara a preparar la revista de l'any en curs. Comptàvem amb alguns col·laboradors més o menys asidus i d'altres -no residents a el Far- que puntual o ocasionalment ens oferien els seus articles més diversos.

Però hi havia dues persones que mereixen una menció especial pel seu interès, per la seva il·lusió i per la seva capacitat intel·lectual i literària. Ens referim a en Jaume Roviras Puig i a en Pere Coll Sala, tots dos ja malauradament traspassats.

Ja no calia que els anéssim a buscar perquè eren ells els qui preguntaven quan ens podrien portar el seu article, que ja tenien preparat, i esperaven amb gran impaciència el moment de fer públiques les seves inquietuds, les seves experiències, el seu saber, la seva sensibilitat. Eren homes que, com els artistes, sabien captar imatges i sensacions de la vida que a molts mortals ens passen desapercebudes. Per descomptat que llegint els seus articles quedava feta miques la imatge estereotipada del pagès incult, ignorant i rude. Tenien coneixements molt diversos, que sabien blasmar amb senzillesa, naturalitat i poesia en els seus escrits.

Són dos homes que van deixar una gran petjada. Que reposin en pau.

J.M.Company

SILVIA MAYOLAS RICART

CA L'HOSTALERA

C/VILASACRA Nº 2 • 17469 EL FAR D'EMPORDÀ – GIRONA • TEL. 972 67 28 80

LES

QUADRES
RESTAURANT

C. Baix, 2 • Tel. 972 50 68 91 • EL FAR D'EMPORDA

Acudits polítics

Diu que es troben un francès, un anglès i un espanyol i estant parlant sobre les virtuts del seu país. L'anglès diu:

-Al meu país, han agafat un coix, li han fet un transplantament ortopèdic i ara és campió d'atletisme.

El francès diu:

-Al meu país, han agafat un céc, li han transplantat els ulls i ara té un premi nobel d'investigació micobiològica.

L'espanyol diu:

-Doncs nosaltres hem agafat un deficient, li hem fet una operació d'estètica implantant un bigoti i ara ja és president!!!

Un dia l'Aznar va al capellà de l'església de la seva comunitat i li diu:

-Pare, em vull confessar.

-És clar fill..Com et dius?

-Josep Maria Aznar, pare.

-Ah! El president. Mira fill el teu cas és superior al meu, millor ves-te'n amb el Bisbe a confesar.

Així se'n va al Bisbat i li diu al Bisbe que es vol confessar.

-Es clar fill, com et dius?

-Josep Maria Aznar

-El president? No fill, jo no et puc confessar, perquè aixó teu és molt greu.Ves cap al Vaticà que el Papa t'atendrà.

L'Aznar mou tot el seu seguici i se'n va al Vaticà:

-Santitat, vull confessar-me.

-Es clar fill meu Com et dius?

-Josep Maria Aznar

-El president?

-Sí

-Uy Uy fillet! Tu ets molt difícil per mi.Mira,.. aquí al costat del Vaticà... hi ha una capella on hi ha una creu gegant .Dirigeix-te a ella i allà et serviran.

Aznar arriba a la capella i davant la creu diu:

-Senyor, vinc a confessar-me.

-Es clar fill meu, com et dius?

-Josep Maria Aznar.

-El president del govern espanyol?

-Així és senyor.

-Fill meu.....només dona gràcies..

-Gràcies? Però gràcies per què?

-Dóna gràcies als romans perquè em van clavar aquí, perquè sino baixava i et treia a hòsties de la capella.

NOTA:

TODO AQUEL ESPAÑOL QUE RECIBA LA PRESENTE COMUNICACIÓN TIENE LA OBLIGACIÓN CIUDADANA Y MORAL DE RETRANSMITIR.LO A SUS AMIGOS, NO VAYA A SER QUE ALGUIEN LE VUELVA A VOTAR

En George W Bush i Toni Blair, són a la Casa Blanca sopant.Un dels convidats s'apropa i els pregunta sobre què estan discutint.

"Estem fent plans per la tercera guerra mundial",diu Bush

"Ah sí?", contesta el convidat. "I quins són aquests plans?"

"Matarem a 400 milions de musulmans i a un dentista", contesta Bush.

El convidat els mira estranyat i pregunta: "Un dentista? Per què un dentista?"

Blair pica l'ullet a Bush i li diu: "Ja t'ho deïa jo... ningú preguntarà pels musulmans!"

Xènia Semis i Teresa Teixidor

El Far't de riure

No copiïs Jaimito

-¿Jaimito, per què has copiat?

-¿Com ho sap senyoreta?

-Perquè en l'examen del teu company posava, no ho sé... i en el teu posava, jo tampoc no ho sé.

Un que va de porcs

Això són dos, i un li diu a l'altre:

-Escolta, m'he comprat dos porcs.

-Ostres! I on dormen?

-Dormen als peus del meu llit.

-Ostres, quina pudor, no?

-Si mira... que es fotin!

El Pingüí

Un senyor va caminant per les Rambles amb un pingüí, i es troba un amic.

-On vas amb un pingüí ?

-Me'l van regalar i no sé de què fer-ne!

-Doncs... porta'l al zoo!

-Bona idea, no hi havia pensat.

Al cap d'una setmana es tornen a trobar.

-On vas amb el pingüí ? Que no l'havies portat al zoo??

-Sííí!! I li va agradar molt!! Avui anem al cine!!

El camió

En què es diferencien un camió de porcs i un camió ple d'homes?

En la matrícula.

Els nens tontos

Son dos mares que es troben pel camí i una li diu a l'altra:

-El meu fill és tontíssim, ja ho veuràs:

"Vine fill! Vés a casa a veure si hi sóc"

L'altra li respon:

-El meu fill sí que és burro, burro. Ara t'ho demostraré:

"Nen! Vés a comprar-me una televisió en color."

Llavors els nens que es troben pel camí i un li diu a l'altre:

-La meva mare és tonta, em diu que vagi a casa a buscar-la, i no em dona les claus.

I l'altre li contesta:

-La meva mare sí que és burra! Em diu que li vagi a comprar una televisió en color i no em diu de quin color la vol.

Salmó

En una festa de l'alta societat, una dona renya al seu marit:

-Pep, si et plau... ja és la quarta vegada que et serveixes salmó fumat. No et fa vergonya?

-No, amor meu, perquè cada vegada he dit que era per tu.

Despistada

- Mama, a l'escola em diuen que sóc una despistada!
- I jo sento, bonica, però casa teva és aquí al davant.

Somriure

Una mare va amb la seva filla a la consulta del metge de capçalera i li diu:

-La nena em té preocupada, doctor. Com pot veure, no para mai de somriure.

El doctor examina la nena i al cap d'uns moments recomana a la mare:

-Escolti, senyora, i si provés d'afluixar-li les cues?

A l'àrea de Server

Us vull explicar el que em va passar l'altre dia a l'autopista anant cap a Barcelona. Vaig parar a l'àrea del Montseny a prendre un cafè i vaig aprofitar per anar al servei. Mentre hi anava, vaig veure que un altre senyor agafava el mateix camí i, en entrar als lavabos, em vaig adonar que es ficava en un dels compartiments d'aquests que no arriben fins al sostre. Lògicament, jo vaig entrar en un altre.

-De sobte sento que diu: -Hola!

-Jo, callat. Torna a parlar: - Que no em sents? Hola!

Jo, per no semblar mal educat, vaig contestar: -Hola!

I em diu: - Com estàs?

I jo que li dic: - Bé, gràcies. Una mica cansat de viatge!

Em torna a dir: -Què fas?

Jo ja estava pensant: "quina gent més estranya que corre pel món" i li vaig contestar:

-Què vols que faci? El mateix que tu: estic cagant!

Uns instants després sento:

- Escolta, ja et trucaré més tard que aquí al costat tinc un ximplet que va contestant totes les meves preguntes.

Per Miquel Coll

RECEPTES DE CUINA

Quantes vegades a la nostre vida no hem sentit "S'HA DE MENJAR PER VIURE...."
Dons a la nostre revista des de l'any 1983 i gràcies a la Judith hem tingut cada edició la secció "DE L'ALIMENTACIÓ ."
Va ser el número 7 que es va publicar les primeres 5 receptes de cuina amb el títol GASTRONOMIA. Les cuineres:

Dolors de Pujol
Maria Tell
Mari Tetilla

Sense Nom

TURRÓ DE MASSAPÀ
SÈPIA CARGOLS
CONILL A LA VINEGRETA
MADUIXES
RATAFIA

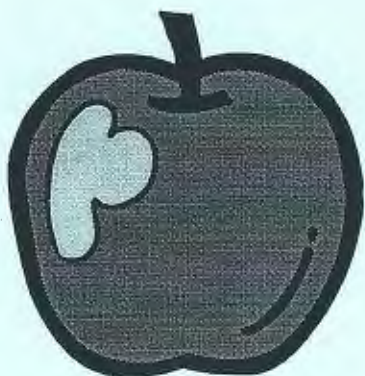
A l'any 1984 el número 8 de la Revista ja posem Gastronomia, recopilades per Judith Jofre. Aquest any ens ofereixen:

Fina Company
Esperança Jofra
Amparo Pagès
Maria Tell
Sense Nom

POMES AMB CREMA
PATATES A LA SUÏSSA
BOLETS A LA VINAGRETA
PASTEL DE TRUITES
LICOR DE MENTA

El novembre de l'any 1985 ,soc jo mateixa que recollo les receptes i publiquem 4 receptes

Lola Angeles Ayats
Toneta Casellas
Esperança Jofra
Esther Jofre

ÀNEC AMB NAPS
CODONY
PEUS DE PORC AMB ESCAMARLANTS
COCA DE POMA

L'any 1986 hi han canvis: es titula Gastronomia pels bons gourmets i Signa Laura Casanovas i les receptes són:

ENSALADILLA D'ÀRROS
CARN AMB " ALLIOLI "
ROSQUILLA DE REIS

El número 11, el novembre de l'any 1987 surt publicat GASTRONOMIA – receptes recollides per la Laura Casanovas i ens les expliquen :

Enriqueta
Fina
Lolita
Sense Nom

ESCUDELLA I CARN D'OLLA de FESTA MAJOR
COCA DE POMA
SARDINES ESCABETXADES
CANALONS

El novembre de l'any 1988 es titula GASTRONOMIA CATALANA, no la signa cap autor ni l'escrit ni tampoc les receptes:

XATÓ
ARRÒS A LA MARINERA
CREMA CREMADA

A l'any 1989 tornem a titular aquesta secció com GASTRONOMIA i recopil·lació per Lourdes Ferrés i són els següents preparats:

MATÓ
MELMELADA DE PASTANAGUES
TORRADES AMB MEL I PINYONS
POMES A LA MENTA

El número 14 del novembre de l'any 1998 després d'uns anys sense la nostre publicació de la Revista FARUS, reneix amb el títol CUINA DE FESTA MAJOR i ho signa SARA BAYES.

Angelina Pagès (Can Trempat)
Núria Figueras (Mas de'n Bordes)
Maria Tell

OCA AMB ESCAMARLANS i SÉPIA
POMES RELLENES
PASTÍS FRUITES

El número 15 al mes de Juny de 1999 amb el mateix títol, autora, només que a aquest anys es publica a l'estiu el juny i qui ens explica les receptes són:

Estrella Caritg
Lisa Buxeda
Fina Company

CANALONS
VEDELLA AMB BOLETS
BRAÇ DE GITANO

El novembre de l'any 1999 i el número 16 de la nostra revista la Sara Bayés en recull tres de receptes i cuineres noves i diferents d'altres publicacions.

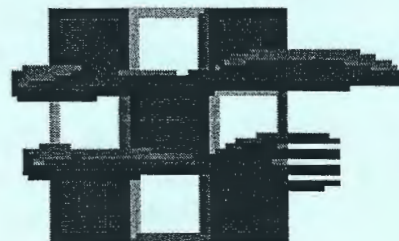
Dolors Roviras Pagès
Paquita Planas
Mercè Colls

FIDEUADA
RAP A LA MARINERA
PASTÍS D'AMETLLES

El número 17 de la Cuina de Festa Major hi trobem ben explicades les receptes següents:

Rosa Cros
Sílvia Mayolas
Sara Bayés

PASTIS DE PATATA
CUIXA DE XAI FARÇIDA
TORTELL DE LLIMONA

La Sara Bayés a l'edició número 18 de la revista ens publica:

Mari Tetilla
Joaquima Quer
Maria Lluïsa Casas

OUS FARCITS
POLLASTRE AMB ESCAMARLANS
LIONESES

El número 19 de la revista la Sara Bayés Quer ens porta de les cuineres **jovenetes** aquestes tres receptes :

Tina Leitón
Carme Descamps
Mas Sarget
Esther Bartolomé
Can Manach

CALDERETA DE CABRIT
RAP A LA MARINERA
CREMA CATALANA

Ara ja ens anem fen grans i ja hem de posar el "2" a davant del nostre número de revista, ja tenim el número 20 i la Sara Bayés Quer a la secció de Cuina de Festa Major ens recull aquestes receptes :

Dolores Murillo
Anna Maria Clos
Mas Vidal
Neus Pujol

GASPATXO ANDALÚS
ESPATLLA DE XAI
TURRÓ DE CADIS

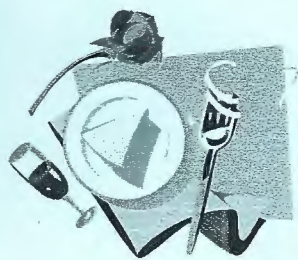
El nostre darrer número a la Cuina de Festa Major hi trobem:

Sara Bayés
Juana Cobos
Neus Pujol

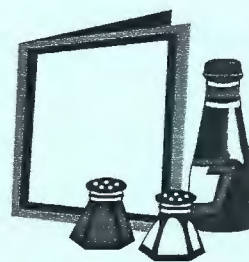
PASTÍS DE MOUSSE DE XOCOLATA
CONILL A LA PAGESA
RELOTGE

Aquest es un petit repàs copiat dels originals de la secció de " L'ALIMENTACIÓ ". Ara penso que el que ens agradaria tenir son més receptes de cuina i com no, si estem celebrant els **25 anys del Grup de Joves**, perquè no demanar la col.laboració a joven del Grup de Joves . Aquí en teniu un petit resum del que m'han explicat els Cuines i Cuineres del poble d'EL Far D'empordà.

CUINA DE FESTA MAJOR

MAGRET D'ANEC A L'OPORTO

Ingredients:

- Salsa Espanyola
- Ceba
- Vi D'oporto
- Conyac
- Mantega

Preparació:

El magret es cou amb oli calent per tal de que es faci crosta per fora i quedi melós per dins.

Tallar la cebeta petita i juntament amb el vi d'oporto ho fem reduir.

Un cop feta la reducció afegim la salsa espanyola (ja la tenim feta i calenta), tot seguit afegim el conyac. Un cop feta la salsa la retirem del foc i incorporem la mantega i després rectificuem de sal i pebre.

Salsa Espanyola:

Tallar la cebeta i les pastanagues en juliana, es fa coure amb oli i mantega, deixem que es dori i afegim la farina, fins que quedi d'un color i una textura homogènia, després afegim l'all picat i la tomata i incorporem el brou i el ramillet d'herbes, sal pebrerem i ho tapem 30 minuts que es faci lentament.

Desengresar i passar-ho tot per el xino.

(Llor, Julivert, Farigola)

Fina Farraró
(número de Soci 11)

"CARGOLS D'EL FAR A LA REMANADA"

Ingredients:

- 2 kg de cargols dejunats
- 2 llesques de cansalada virada tallada a daus
- 1 tros de botifarra negra
- 2 trossos de botifarra de perol
- ¼ de tomàquet
- sal, pebre i oli

Preparació:

Una vegada nets i escorreguts els cargols, els posarem a la cassola a foc viu sense tapar. Tindrem cura d'anar traient amb una cullera, l'escuma que deixen anar. Anirem remenant fins que els tinguem ben eixuts...

Aleshores baixem el foc i afegim l'oli de forma que ens quedi uns dos dits al cul de la cassola...sal i pebre al gust i remenar de tan fins assegurar que quedin ben cuits.

En una paella a part farem el sofregit amb el tomàquet, cansalada i les botifarres procurant que tot quedi desfet. Buidem aquest cuinat sobre els cargols, ara a foc baix, que anirem remenant a fi de que els cargols ens quedin ben plens.

Un remei que em va ensenyar el meu Pare, en Pito, es que abans de fer res, hem de submergir els cargols a l'aigua fins aconseguir que surtin, assegurant així que TOTS són vius, ja que si ens en queda un de sol que sigui mort,

aquest donarà un mal gust a tot el cuinat.

Josep Fayet
(número de Soci 8)

MUSCLOS ARREBOSSATS -TIGRES

Preparació:

Bullir els musclos amb una fulla de llor i una copa petita de xerès.

Quan estan separats la carn del musclo de la closca, no llença les claves, picar la carn del musclo ben picada.

En una paella, posar una mica de mantega, cebeta trinxada molt fina, quan tingui una mica de calor afegir-hi els musclos picats i remenar be, afegir una mica de farina, una mica de llet, nou moscada, sal i pebre i deixar bullir.

Quan esta feta la pasta s'agafa i es va omplint les claves que abans hem guardat, es passen per ou i pa ratllat.

Després es fregeixen i llestos per servir.

Joana Sala
(número de Soci 15)

OCA AMB LLENEGUES

Ingredients :

Per a 8 persones

- 1 Oca de 3 Kg.
- 1 Kg de llenegues negres,
- 6 Tomàquets madurs

- 3 cebes mitjanes
- 2 cabeces d'all
- 2 pastanagues
- 1 fulla de llorer
- 1 branca de farigola
- 2 dl. de vi ranci
- 250cc. D'oli
- 100 gr. D'orellanes de préssec
- 2 peres blanquilla
- 1 branca de canyella
- sal, pebre.

GUARNICIÓ:

- 4 Llesques de pa de motllo tallades a triangles.

Preparació :

Portin l'oca a octaus, assaoneu – la amb sal i pebre i poseu –la a rostir en una cassola amb oli roent. Un cop rossa per totes bandes afegiu – hi la ceba i la pastanaga tallades a daus, i deixeu – la coure uns minuts.

Poseu – hi llavors els alls (reserveu – ne 2 grans), el llorer, la farigola i la canyella .Al cap d'uns minuts més, afegiu – hi el tomàquet tallat a trossos i juntament amb el vi ranci i 1 litre d'aigua .Tapeu la cassola i deixeu que cogui unes 2 hores o més.

Poseu en remull les orellanes amb aigua durant 2 hores.

Peleu les peres i partiu – les ben bé.

Enfarineu – les i fregiu – les a continuació en una paella amb mantega, fins que quedin ben rosetes.

Netegeu els bolets i salteu – los a la paella juntament amb els 2 grans d'all que heu guardat abans.

Afegiu a la cassola les orellanes, les peres i les llenegues, i deixeu – ho un parell de minuts més al foc.

Abans de servir-ho, desengreixeu la salsa amb l'ajut d'una cullera.

Presenteu l'oca amb el seu guarniment i decoreu el plat amb uns triangles de pa fregit.

Teresa Coll
(número de Soci 9)

CARGOLS AMB SEPIA DE L'ÀVIA PILAR

- Rentem els cargols.
- Netegem la sèpia bruta (guardem la tinta) (tallada a quadrets)
- Ceba amb abundància a punt de sofregir.

En una cassola amb força oli ben calent fregim els cargols ben escorreguts.

Quan els cargols ja no fan babes i queda la cassola sense escuma, els traiem i reservem.

En el mateix oli sofregim la ceba lentament, quan sigui una mica rossa i afegim la sèpia.

Quan tot és ben ros i tirem una picada d'all i julivert i seguidament afegim la tomata triturada i una vas de vi blanc semi dolç, es deixa reduir una mica i afegim els cargols.

Ha de coure lentament 1 hora més o menys.

Quantes més vegades els escalfem més bons seran.

Proporcions :

Per 300 cargols = 2 Kg sèpia / 1 Kg tomata.

Joan Jofre
(número de Soci 46)

TOMATES AL FORN

Ingredients:

- Tomates madures
- Pa torrat
- Sucre
- Oli
- Sal
- Pebre (i, si us agrada,orenga o qualsevol altra herba aromàtica).

Renteu bé les tomates, partiu – les per la meitat i col.loqueu – les en una plata per anar al forn.

Primer, tireu una culleradeta de sucre o sobre de cada meitat per treure l'acidesa de la tomata. Després amaniu – les amb sal, pebre i ,si voleu, orenga o l'herba aromàtica que us agradi, al vostre gust.

A continuació, escampeu una cullerada de pa torrat a sobre de cada meitat de tomata.

Finalment, aboqueu – hi una raig d'oli.

Poseu – les al forn a una temperatura de 180 – 200 ° C durant una hora, aproximadament.

El temps de cocció dependrà del grau de maduresa, de la mida de les tomates.

És un plat fàcil de fer i ideal com a guarnició de carns a la brasa o rostit de pollastre.

Francesc Carbonell Malé
(número de Soci 24)

Receptes recollides per
Lourdes Ferrés i Pages
(número de Soci 27)

Redactors i col·laboradors del FARUS de 1977 a 2002

ABRIL	MURILLO	CARLOS	GARCIA		JAVIER
ALBERTI	GISPert	RAFAEL	GONZALEZ	VIVAS	JULIO
ARNALL	FIGUERAS	ASSUMPCIO	GUMBAU	MASO	ALFONS
ARNALL	FIGUERAS	SILVIA	IBAÑEZ	MATAMOROS	REMEI
ARNALL	SAGUER	RICARD	JOFRE	COMPANY	ESTHER
AUPI	VILANOVA	JOSEP MARIA	JOFRE	COMPANY	JOAQUIM
AUPI	VILANOVA	XAVIER	JOFRE	COMPANY	JUDITH
BARDERA	BATLLE	ANNA	JOFRE	COMPANY	XAVIER
BARTOLOME	ROVIRAS	ESTHER	JOFRE	HERAS	JOSEP
BARTOLOME	ROVIRAS	LAURA	JOFRE	REVERTER	DANIEL
BAYES	CARITG	QUIM	LANAO	COMPANY	BENJAMI
BAYES	QUER	ALBA	MARCE	FABREGA	MIREIA
BAYES	QUER	CRISTINA	MIQUEL	TETILLA	MARISA
BAYES	QUER	SARA	MORADELL	GUILLAMET	ROSA MARIA
CAPABLO	HERRADOR	ELENA	MORET	FABRA	YOLANDA
CARBONELL	BUXEDA	FRANCESC	MORILLO	MEJIAS	SUSANA
CARBONELL	MALE	MIQUEL	MORILLO	SANS	NURIA
CARBONELL	PUIG	BLAI	MUNARRIZ	PUJOL	DAVID
CARBONELL	PUIG	MARC	NUÑEZ	GRAU	JOSEP
CASANOVAS	DESCAMPS	LAURA	OLIVA	ROVIRAS	ESTHER
CLOS	BECH	RAMON	PALOMERAS	CRUZ	AURORA
CLOS	QUINTANA	NEUS	PEREZ	BASIL	JORDI
COLL	HOSPITAL	JOSEP	PICANOL	PUIG	ALICIA
COLL	HOSPITAL	TERESA	PLANAS	GUELL	JAUME
COLL	MASET	MIQUEL	PRATDESABA	COSTA	MARINA
COLL	SALA	PERE	PUJOLAS	ARIZA	CRISTINA
COMPANY	COLL	ANNA	REIXACH	PRAT	ESTHER
COMPANY	COLL	JORDI	ROS	VILANOVA	MARTHA
COMPANY	COLL	MARIA	ROVIRAS	PAGES	LOURDES
COMPANY	JULIOL	FINA	ROVIRAS	PUIG	JAUME
COMPANY	JULIOL	JOSEP MARIA	SALGADO	BROSSA	LOURDES
COMPANY	SALIP	SILVIA	SALIP	BARO	ROSER
COMPTE	LOBERA	IRENE	SALIP	CASADEMONT	ERMENGOL
DE LOS SANTOS	SANTOS	PITU	SAURI	COMALERAS	LLUCIA
DE LOS SANTOS	SANTOS	RAFAEL	SEMIS	TEIXIDOR	XENIA
DELGADO	PUJOLAS	MARIA	SUBIROS	ROURA	GENIS
DELGADO	PUJOLAS	MONTSERRAT	TEIXIDOR	PLANAS	JOSEP MARIA
DORCA		ROSA MARIA	TEIXIDOR	PLANAS	TERESA
DUCH	GIRO	ELVIRA	TETILLA	GASPAR	DEMETRIO
FARRARO	SIMON	FINA	TIMON		MARC
FERNANDEZ	BROSSA	URSULA	TUDELA	MARTINEZ	JOSEP ANTONI
FERNANDEZ	SOPENA	CARLES	VALENT	CARBONELL	PERE
FERRES	PAGES	LOURDES	VAYREDA	TRULLOL	MONTSERRAT
FERRES	PAGES	MARTA	VIDAL	CLOS	CRISTINA
FONT		ELENA	VIDAL	CLOS	ENRIC
GALLEGO	JUAN	SAGRARIO	VILANOVA		QUIM
GAMUNDI	OLIVERAS	MARIA ANGELS	YMBERT	ALBERT	FERRAN
... I ELS DIFERENTS PROFESSORS I ALUMNES DE L'ESCOLA D'EL FAR					

Subministres EL FAR

**MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
NOVA EXPOSICIÓ**

Oberta també dissabtes de 16:00 a 20:00.

VENDA AL MAJOR:

**FORJATS I ACABATS DE VIVENDA
COBERTS DE FIBROCIMENT I TEULES
- GRANGES -
IMPERMEABILITZACIONS I SANITARIS**

**GRESSOS I REVESTIMENTS.
PREUS DIRECTES
DE FÀBRICA**

carrer de la Font, 1

Tel. i Fax 972 51 14 08

17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

